A Közgazdasági Politechnikum lapja

PoliGráf

II. évfolyam 10. szám 1993. április 21.

A tartalomból:

- A közeljövőről
- az IT-ről és a tantárgyfelelősökről
- Felvirágoztatás
- Ügyelet
- Vizsgaeredmények
- A tudásról
- Poliszülinap
- Családgondozás
- Ez is, az is
- Dolgozatok
- Franciaország
- Könyvajánlatok
- Stb.

A "NAGY UGRÁS" ELÉ

gondolatok a Politechnikum-béli változtatásokról

A már jól megszokott módon kellően sok információ terjeng a Politechnikum levegőjében az elkövetkező időszakra vonatkozó változtatásokról. Vannak, akik arról véltek hallani teljesen "biztos" információkat, hogy a tanárok bekeményíteni készülnek, visszavéve alapvető iskolapolgári jogokat (a III. negyed vizsgaeredményeinek ismeretében ezen sem lehetne csodálkozni), de persze nincs erről szó. Olyanokat is lehet hallani a folyosón, WC-ben és egyéb fontos információs központokban, hogy az egész program megváltoztatására készülünk, látva "fantasztikus" eredményeink.

A valóságban nincs ezekről szó. Amiről beszélünk idestova öt éve folyamatosan, az az, hogy milyen feltételek között működőképes egy olyan iskola, amely alapvetően a diákok és tanárok együttműködésére építve biztosít életteret iskolapolgárok számára. Minden problémánk, konfliktusunk ellenére sem érzem úgy, hogy a Politechnikum programja az, ami megkérdőjeleződne. Sokkal inkább azt látom, hogy lakatlan szigethez hasonlító magányomban kigondolt koncepciónkat kell most a napi gyakorlathoz hozzáigazítani.

Mik azok amin változtatni akarunk?

1. Látható, hogy a 30 fős osztálylétszám sok esetben a színvonalas órai munka korlátja is lehet. Ugyanígy problémának tűnik, hogy eltérő az egy-egy csoportban munkálkodó diákok felkészültsége, motivációja. Így lehetetlenné válik mind a gyorsabban haladni akarók számára, mind pedig csak a lassabban haladni tudók számára az eredményes órai munka. A csoportbontás több tantárgyra vonatkozó bevezetése, egy-egy évfolyamra vonatkozó új csoport létrehozása (pl. a kisérettségi után a III. évfolyam csoportbontásának újragondolása) lehetővé tenné a jelenleginél színvonalasabb órai munkát. Az új csoportok létrehozása persze alapvetően érinti a már szerencsére nem is olyan gyönge osztályközösségeket, így változtatásoknál (amennyiben azok nem csak egy-egy osztályon belül történnek) mindenképpen kikérjük a véleményeteket. Az Iskolatanács diáktagjainak át fogjuk adni a Huhogás által már elfogadott csoportbontási elképzeléseinket, és végső döntést az Iskolatanács álláspontjának ismeretében fogjuk meghozni ebben a kérdésben.

2. Láthatóan komoly problémát jelent az is, hogy viszonylag szűk a diákok választási lehetősége a Politechnikumban. Sokan vannak, akik szenvednek a tantárgyblokkok belső logikája által kijelölt feladatoktól, míg nagyobb választási lehetőségek esetén talán jobban tudnának azokra a területekre koncentrálni, amelyekben jók, ami igazán érdekli őket. A Huhogás e kérdésben hosszú vita után úgy döntött, hogy a választási lehetőségeket csak egy-egy tantárgyblokkon belül kínálja fel az elkövetkező tanévben. Régóta foglalkozunk a széleskörű tantárgyi választási lehetőségek, a fakultációk bevezetésével. De úgy látjuk most, hogy a jelenleg futó tantárgyi programokat végig kell csinálni ahhoz, hogy egyértelművé váljon, melyek azok a részek, amelyek fakultáció tárgyát képezhetik az elkövetkezőkben. (Fakultáció ügyben a Huhogás döntését lásd az erre vonatkozó jegyzőkönyv alapján.)

3. A Politechnikum eddigi működésének talán leglátványosabb problémahalmaza az értékelési rendszerünkhöz, a vizsgarendszerhez kötődik. A változtatás irányát a bónuszrendszer bevezetése határozta meg. Az alapvető kérdés azonban továbbra is az, hogy milyen eszközökkel lehet a belső motiváción túl (ez nem jelent mást, mint annyit, hogy diákjaink felismerve saját érdekeiket, rendszeresen dolgoznak) milyen eszközökkel biztosítható a folyamatos munka. Érzékelhető, sajnos a vizsgaeredmények is ezt bizonyítják, hogy a Politechnikum diákjainak jórésze kizárólag a túlélést tartja céljának, és szinte szükségszerűen ezt a célt sem tudják nagyon sokan elérni. Az eddigi viták során felmerült az is, hogy a jelenleg érvényben lévő nagyon szigorú vizsgakövetelmény-rendszer talán nem alkalmazható egyformán minden diák esetében. Lehetnek olyan helyzetek, amikor más eszközökhöz is nyúlni kéne a sikeres közös munka alapvető feltételeinek biztosítása érdekében. Értékelési rendszerünk egészének újragondolása most folyik. Minden megfontolásra érdemes véleményt nagy lelkesedéssel várunk.

A második évfolyam siralmas helyzetét látva már most is lépünk ez ügyben. Fontosnak tartottuk, hogy olyan megoldást keressünk, ami nem sérti az iskolapolgárok alapvető jogait. Így jutottunk el az alább közölt szerződéses formához. A dolog lényege az, hogy amennyiben az érintett diákok azt vállalják, hogy lemondva a szabad választás lehetőségéről a szerződésre vonatkozó tantárgy pótbeszámolójának időpontjáig a tanárral és a tantárgyfelelőssel közösen megállapított keretek között részt vesznek a munkában, akkor e külön vállalásuk erdményes teljesítése esetében a pótbeszámolóra érvényes bónuszhoz juthatnak. Ez az értékelési rendszerünk szempontjából merőben új elem, tehát azt jelenti, hogy közös megegyezés alapján sajátos, egy-egy diák helyzetére szabott értékelési rendszer is működhet a Politechnikumban.

4. A Politechnikum programjának első változatának létrehozása óta foglalkozunk azzal a kérdéssel, hogy miképpen lehet az iskolacsinálásba bevonni a diákokat és szülőket. Egy ilyen iskola, mint a Politechnikum, nem lehet a tanárok magánügye. A dolog arról szól, hogy az iskolapolgárok mindegyike részt vállal a Politechnikum formálásában, a konfliktusok, problémák megoldásában. Ugyanakkor az első két év tapasztalatai inkább arról szólnak, hogy a tanárok (a Huhogás) kitalálnak valamit, és ezt az érintettek néha talán türelmetlenül, de kellő passzi-vitással túlélik. Voltak - bár nem túl sikeres - kísérleteink a diákönkormányzat életrekeltésére. Próbálkoztunk, próbálkozunk olyan intézmények létrehozásával, melyek terepet jelenthetnének a közös iskolacsinálásnak (ld. Iskolatanács, Iskolabíróság, tantárgyfelelősi rendszer, fórum, ügyeleti rendszer), de továbbra sem vált - érzésem szerint - közös üggyé a Politechnikum. Ez nyilvánvalóan alapvetően a mi hibánk. Arra kérlek benneteket, hogy segítsetek e kérdés megoldásában.

Talán már az is nagy előrelépés lenne, hogy a meglévő kereteket kihasználnánk. Elképzelhetőnek tartom, hogy a fenti négy kérdést az osztályok az osztályidő keretében részletesen megvitatnák, és a diák Iskolatanács-tagok az ott kialakított álláspontot képviselnék a most már havonta ülésező Iskolatanácsban. A problémák összegyűjtésére és a kérdéseitek megválaszolására jó terepet nyújthatna a már szervezés alatt álló Igazlátó nap is.

Sokakkal ellentétben én nem érzem úgy, hogy válságos lenne a Politechnikum jelenlegi helyzete. Ugyanakkor olyan alapvető problémákat látok, amelyeket tényleg csak közösen tudunk megoldani. Ehhez keresünk most is - mint annyiszor - partnereket, talán nem hiába.
Végezetül arra kérek minden iskolapolgárt, hogy az elkövetkező két hónapot nagyon komolyan véve próbáljon meg valóságos válaszokat adni az őt körülvevő, saját magát szorongató problémákra. Közös a felelősségünk; diáké, szülőé, tanáré egyaránt.
Talán segíthet az eddig elért eredményeink és kudarcaink értékelésén a második évfolyamra vonatkozó mérés is, melynek eredménye alapján, ha nem is pontosan, de mégis képet kapunk arról, hogy hol is tartunk. Arra kérek minden másodikost, hogy legjobb tudásával vegyen részt az április 22-23-án sorrakerülő mérésen, amely mind az adott diák, mind az osztály, mind pedig az iskola eddigi tevékenységét is minősíti.

Jó munkát, kevés bukást!

Barátsággal:

Budapest, 1993. április 19.

Horn Gábor

Kedves FH-sok, JP-sek, MP-sek!

Lassan elérkeztek az első nagyobb vizsgáig, a kisérettségiig. Ahhoz azonban, hogy egyáltalán megpróbálkozhassatok ezzel a vizsgával, valamennyi korábbi beszámolótoknak meg kell lennie. Annak érdekében, hogy a nehéz helyzetben lévők esélyeit megnöveljük, **szerződéskötést** (ld. lejjebb!) ajánlunk:
Ti vállaljátok, hogy részt vesztek az adott tanórákon és a korrepetálásokon, megcsinálják a (házi) feladatokat; Mi intenzívebb, - s ha lehetséges - személyre szabottabb felkészítést ígérünk a korrepetálásokon, s a részvételt, a folyamatos munkát olyan bónusszal jutalmazzuk, mely ezúttal kivételesen a pótvizsgán is érvényes.
Ha Ti nem tesztek eleget a vállalásotoknak, elestek az általunk kínált előnyöktől. A szerződést aláíróknak azt is vállalniuk kell, hogy a megszokottól eltérő időben: csütörtök délután, 0. órában, vagy akár szombaton is bejönnek a foglalkozásokra. Természetesen mindezek a kívánalmak csak azokra a nebulókra vonatkoznak, akik önként vállalkoznak rá, s ezt aláírásukkal igazolják. A többiek sincsenek kizárva a korrepátálásokról, de a haladási ütemet nem akaszthatják meg elmaradásaik következtében.
Nagyon fogy az idő, csökken a lehetőségek száma, fontoljátok hát meg e kényszerű lehetőség hasznát, és éljetek vele, hogy jövőre is együtt lehessünk!

Pest, 1993. április 19.

SZERZŐDÉS

INTENZÍV PÓTVIZSGA FELKÉSZÜLÉSRE

Ezen szerződés ..... pedagógus, a ..... tantárgy oktatója és....., a II. évfolyam .... osztályában tanuló diák között köttetik abból a célból, hogy a tanuló az 1992/93-as tanév III. vizsgaidőszakában esedékes pótvizsgájára/vizsgáira megfelelő eredmény reményében készüljön.
- A felek kijelentik, hogy a vizsga sikere érdekében az alábbiak szerint kívánnak együttműködni:
1. A pedagógus a konzultációs időszak során folyamatosan nyomon kíséri a diák előmenetelét, ütemezi felkészülése folyamatát számára, feladatokat ad, értékel, ellenőriz.
2. A pedagógus a diák felkészülése során nyújtott teljesítményét bónuszponttal értékelheti; - a bónuszpont a vizsgateljesítménybe az egyébként irányadó feltételekkel számítható be.
3. A diák kötelezőnek fogadja el, hogy az esedékes időszakban a szakórákon hiánytala-nul részt vesz.
4. A diák vállalja azt is, hogy a meghirdetett konzultációs időpontok alkalmával minden esetben részt vesz a felkészülésben, az esedékes otthoni feladatokat előre elkészíti, bemutatja.
- Egyéb, a felek által meghatározott feltételek:
.....
A konzultációk időpontjai:
.....
- E megállapodás tartalmát a diák és a pedagógus csak előzetes közös megállapodás alapján módosíthatja.
- Amennyiben a tanuló a szerződésben számára előírt kötelmek bármelyikét megszegi, elesik az 1. és 2. pontban kínált lehetőségektől. A szaktanárnak mérlegelési joga van, ha a mulasztás súlyos indokkal történt.
- A jelen szerződést megszegő diákokat valamint azokat a tanulókat, akik nem kívánnak élni a felkínált lehetőséggel a vizsgák során külön hátrány nem éri.
- A szerződés teljesítése önmagában nem garancia a sikeres vizsgához, csupán eszköz ahhoz, hogy a siker esélye a tanuló felkészültségét alapul véve a lehető legnagyobb legyen.
Budapest, 1993. április 20.

aláírások

MI LESZ JÖVŐRE

avagy: fakultálni? nem fakultálni? mit is?

Amit alább olvasni fogtok, az nem más, mint egy rendkívüli (ápr. 17-i, szombati) Huhogás jegyzőkönyvének kivonata. A téma a fakultációs rendszer bevezetése volt. Hogy megértsétek, megérthessétek döntéseinket, felsorolom, mi mindent kellett figyelembe vennünk, milyen érvek kerekedtek felül a vita (merthogy mi sem gondolkodunk mindenről egyformán) során.

1. Valaminő fakultációs rendszer hosszú távon való bevezetése minden egyes tantárgycsoportnak célja, érdeke. De az is fontos szempont, hogy jól átgondolt, előkészített programok alapján történjék meg a váltás, s a személyi és tárgyi feltételek is előreláthatólag rendelkezésre álljanak.

2. A mostani másodikosok mindenben az elsők, nekik kell "az utat törni", sokszor - s néha joggal - érzik magukat "kísérleti nyulaknak", számukra stabil, jól belátható, a kimenetet feltétlenül biztosító körülményeket kell teremteni.

3. Az egyes tantárgyak érdekei több ponton ütköznek egymással, a komplex tárgyak pl. Természetismeret sokrétűsége sokféle tevékenységet, tudásfélét szeretne felkínálni, ugyanakkor nagy kerékkötő az időkeret, ill. a ma is létező külső kényszer (érettségi, felvételi).

4. Mindenképpen szükség van azonban arra, hogy a tantárgyi kereteken belül valamilyen formában megjelenjen a diákok választási lehetősége.

Döntéseink ennek értelmében:

1. A jövendő 3. évfolyamon, s egyelőre a másik két korosztály számára sem vezetjük be a tantárgyközi, teljes körű fakultációt (svédasztal, vagyis bizonyos minimális alapóraszámon felül bármilyen tárgy bármilyen faktos óráját lehessen választani), az órakeretek tehát érintetlenek maradnak.

2. Kísérleti jelleggel tantárgyon belüli, azaz belső fakultációra lesz lehetőség Művészetismeretből az 1-2., Természetismeretből a 2-3., Társadalomismeretből a 3. évfolyamon.

Az utóbb felsorolt tárgyak továbbra is 3 órával rendelkeznek tehát, de ebből 2(?) működik majd hagyományos módon, a 3. pedig kötelezően választható lesz a felkínált 4 usque 7 lehetőségből, ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy ezek az órák nagy valószínűséggel csoportbontásban folynak. Mindez persze nagy mértékben órarendfüggő, hiszen a faktos foglalkozásoknak egy-egy évfolyamon egy időben kell lenniük annak érdekében, hogy valóban mindenki szabadon választhasson közülük.
A fakultációs órák értékelésének módjáról még nem született döntés.
Hogy mindez az adott tantárgyakban hogyan fog működni, mennyire szabadság a szabadság, mi minden férhet bele a sokszor emlegetett kínálatba, erről érdeklődjetek szaktanáraitoknál. A további döntésekről pedig természetesen tájékoztatunk benneteket a Poligráf hasábjain.

A Huhogás aktuális jegyzője:

Gallai Zsófi

Kedves Másodévesek!

Mint már értesültetek róla, április 22-én és 23-án délelőtt, az első három órában országos mérés készül több középiskolában annak érdekében, hogy kiderüljön: a különböző tanulmányi programok hogyan működnek; milyen hatékonysággal tanítanak a tanárok, és milyen eredményességgel tanulnak a diákok ma, Magyarországon.
Négy területet érint ez a mérés: a kommunikációt (a szövegértést), a matematikát, a számítástechnikát és a természetismeretet.
A mérésen való részvétel kötelező!
Kérünk mindenkit, hogy vegye komolyan ezt a feladatot! Bár ennek a mérésnek az eredményei senki előmenetelét nem befolyásolják, mégis van tétje: a Politechnikum helye függ tőle a hazai középszintű oktatásban.

Jó munkát kívánunk!

a tanárok

EMLÉKEZTETŐ AZ ISKOLATANÁCS

1993. III. 16-I ÜLÉSÉRŐL

Levezető elnök: Várkonyi József JP
Jelen vannak: Fehér Márta
Horn Gábor
Puskás Aurél
Aleva Márta VV
Klss Gergő Ügyosztály
Adorján Miklós FH
Klein Anikó MP
Gerlits András JP
Várkonyi József JP
Kunné Deák E. FH
Kleinné Aldöldi S. MP
Előterjesztő: Kalina Yvette

I. AZ ISKOLABÍRÓSÁGRÓL

Kalina Yvette beszámolt az Iskolabíróság egyéves működési tapasztalatairól. Ismertette a jellemző fegyelmi ügyeket, és a működés nehézségeiről is szólt (pl. késnek a tárgyalások, fontos lenne koordinátor választása, nincs kész a dokumentáció, stb.)
Az új Iskolabíróság a március 12-vel kezdődő héten alakul meg. Az április 13-i IT-re írásos anyag készül az IT-nek az Iskolabíróság működéséről.

II. A FELVIRÁGOZTATÓ ŐRS GYŰLÉSEIRŐL

A Felvirágoztató őrs három alkalommal gyűlt össze eddig. (Megbeszéléseik summázata a jegyzőkönyv mellékletében olvasható). Az őrs javasolta az IT-nek, hogy üléseit sűrítse: havonta gyűljön össze. Javasolta továbbá, hogy az IT kötelezze az információs szakembereket arra, hogy alakítsanak ki az iskolarádió segítségével egy rövid információs sávot minden héten azonos időpontban (tanóra alatt), amikor a legfontosabb hírek elhangozhatnának.
Az IT mindkét javaslatot elfogadta.

III. TÁJÉKOZTATÓK

- A tantárgyfelelősök március 17-re tervezett megbeszéléséről
- Az igazlátó napról
- Az iskolai alkotmányozás számítógépes megkönnyítéséről

1993 március

1993. ÁPRILIS 13-I ÜLÉSÉRŐL

Jelen voltak: Mányi Gergő (Ötödév)
Kis Gergő, Horváth Éva (Ügyoszt.)
Aubel Levente, Gyönyör Éva (KáO)
Gerlits András (Zártosztály)
Adorján Miklós (FH)
Klein Anikó, Kleinné Alföldi S (MP)
Puskás Aurél - elnök -
Horn Gábor
Fehér Márta

I. AZ ISKOLABÍRÓSÁGRÓL

Az IT tagjai megkapták Kalina Ivette előterjesztését az Iskolabíróság eddigi tevékenységéről és a további feladatokról. A már kiegészített anyagot a következő ülésen tárgyaljuk.

II. A FAKULTÁCIÓRÓL

Az IT elé került egy változat a tervezett fakultációs rendszerről (Pécsi Kata és Veres Gábor elképzelései). A tanárok tájékoztatást adnak arról, hogy a téma részletes tárgyalására április 17-én kerül sor egy hosszú huhogáson. Az IT tagok rövidesen megkapják majd e huhogás jegyzőkönyvének kivonatát, a következő Poligráf pedig közli a tantestület döntéseit.

III. A FELVIRÁGOZTATÓ ŐRS MUNKÁLATAIRÓL

Horn Gábor beszámolt a negyedik őrsi gyűlésről. A leírt emlékeztetőt kiegészítette azzal, hogy egyre jobban hiányzik az iskola működtetésében a felhatalmazott, választott diákvezetőség vagy önkormányzat és a szülők részvétele a Politechnikum életében. Az információáramlás még mindig akadozik. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a tanárok és a diákság problémái gyakran azonosak, de valamiféle kommunikációs zavar miatt ez nem derül ki.

IV. A TANTÁRGYFELELŐSI MEGBESZÉLÉSRŐL

Puskás Aurél beszélt a tantárgyfelelősök március 17-i találkozójáról. Az IT tagok olvashatták az ott készült problémalistát. A kérdésre a tantárgyfelelősök újabb, április végi megbeszélése után térünk vissza.

V. A POLI-SZÜLINAPRÓL

A szervezők a szülinap két napos programjának kialakításához osztályonként 1-1 fő jelentkezését várják.

VI. AZ ÜGYELETI RENDSZERRŐL

Gerő Anna, Török Lívia, Bálint Anikó ügyeletvezetők írásos tapasztalatai alapján az IT határozatot hozott arról, hogy felkérjük a jövő évi ötödéveseket a hetesi rendszer bevezetésére. Aleva Márta és Kis Gergő előterjesztést készít a legjobb ügyeletes osztály jutalmazásáról.

Az IT következő ülése: 1993. május 11. kedd 16^{30}

Tervezett napirend: - az iskolabíróságról
- a fakultációs rendszerről
- a tantárgyfelelősi kérdésről
- a III. negyed tan-tapasztalatairól
- az ügyeletesek jutalmazásáról

1993. április 14.

Fehér Márta

Tantárgyak és felelőseik

Adott a felvetés: a Felvirágoztató Őrs úgy látja, éppen eléggé indokolt megvizsgálni, vajon működik-e a TANTÁRGYFELELŐSI RENDSZER bevezettetésének második évében..., mert ha nem, cselekedni kell! Meghívást kapott három iskolapolgár: Fehér Szilvia (KN), Schindler Réka (MP) és Puskás Aurél (...) - járjanak a dolog végére!

Március 17-én sorra került az első összejövetel: 22 diák (17 másodikos, 5 elsős; 18 lány, 4 fiú) vett részt ezen a problémafeltáró meetingen.
A jegyzőkönyv tanúsága szerint 14 megoldásra váró kérdés gyűlt össze.

Íme:
- A tantárgyfelelősök félnek a tanártól.
- Reménytelen bizonyos változtatásokat kérni, mert a tananyagot kellene megváltoztatni, vagy a tanárnak kellene valamit egész másként csinálni.
- A tanár elhárítja a felvetéseket, megsértődik.
- Formálisan elfogadja a tanár a felvetést, de nem történik semmi.
- A diákok nem is tudják, hogy ki a tantárgyfelelősük.
- Amikor választották a tantárgyfelelősöket, még nem ismerték őket, nem tudták, hogy rossz lesz.
- A megváltozott tantárgyfelelős bár nem akarta magának ezt a szerepet, de valamiért mégis vállalta (te hát ennek és az előző pontnak a következtében sok az alkalmatlan és/vagy motiválatlan tantárgyfelelős).
- A diákok nem fordulnak a tantárgyfelelőshöz.
- A diákok megragadnak a sirámoknál, nem konstruktívak.
- Van más út is a Politechnikumban a bajok orvoslására, mint a tantárgyfelelősi rendszer.
- A tanárokkal való megbeszélések rossz időpontban vannak és ritkán.
- A tanárok elutasítják a kéréseket azzal, hogy az pedagógiai kérdés.
- Tananyag-kérdésekben nagyon merevek a tanárok.
- A tantárgyfelelősök nem ismerik az osztály véleményét, mert a társaik nem mondanak véleményt, ill. csak elhülyülik a kérdést, így a tantárgyfelelősök kénytelenek a saját véleményüket mondani (ami nem reprezentatív).

Mindezek kiindulópontként szolgálnak a közös gondolkodáshoz.

A tantárgyfelelős minden erejével védi választói érdekeit

Az volna jó, ha minden tantárgyfelelős és minél több "egyszerű" iskolapolgár április folyamán leírná vagy elmondaná saját tapasztalatait a három fent nevezett személy valamelyikének. Azután a teendők, "intézkedések" eldöntésére

április 25-én, szerdán, 15.00-tól az A/25-ös teremben

újabb személyes találkozót tartunk, ide feltétlenül elvárjuk a tantárgyfelelősöket. Járuljatok hozzá az iskola szakmai színvonalának emeléséhez, jelenítsétek meg a diákság érdekeit!

Budapest, 1993. április 13.

Fehér Szilvia
Schindler Réka
Puskás Aurél

A FELVIRÁGOZTATÓ ŐRS negyedik ülése

Az őrs fogyatkozó, de lelkes csapata (azért még mindig vagyunk 8-an) újabb ülést tartott.

Nézzük a történéseket:

1. Minden törekvésünk ellenére jelentős változásokat nem látunk a Politechnikum életében. Megállapodtunk abban, hogy a következő őrsi gyűlésre az őrs jegyzője összegyűjti azokat a konkrét javaslatokat, amelyeket az elmúlt időszakban tettünk. Célszerűnek látjuk ha az Igazlátó nap (valamikor április végén) után szélesebb körben is megvitatnánk a Politechnikum helyzetét.

2. Az elmúlt időszakban az őrs munkáját a tanárok által felvetett problémák megtárgyalása töltötte ki. Most megfordítva a dolgot az őrs diáktagjai gyűjtötték csokorba az őket foglalkoztató problémákat. (A problémagyűjés kapcsán merült fel újból az is, hogy az őrs tagjai mint magukat képviselő iskolapolgárok vesznek részt a gyűléseken, de továbbra is hiányzik az intézményes - a diákok által felhatalmazott - diákönkormányzat, amely a javaslatokon túl tényleges beleszólást is jelenthetne a Politechnikum életében.)

A felvetett problémák a következők voltak (időrendi sorrendben):
- A folyamatos munka hiánya: az őrs diáktagjai úgy látják, hogy a Politechnikum jelenlegi értékelési rendszere nem teszi szükségessé - sőt sok esetben lehetővé - azt, hogy a diákok rendszeresen dolgozzanak.
- A számonkérés, a vizsgák aránytalanul nagy terhet rónak a jelenlegi formában a tanulókra.
- Az egyes negyedévekre jutó nagy mennyiségű tananyag gyakran nem teszi lehetővé (a tanárok legalábbis erre hivatkoznak) azt, hogy egy-egy kérdést, amelyekről a diákok jelzik, hogy nem értik, a tanórán újratárgyaljanak.
- Néhány tantárgyból, ha valaki nem megy be minden órára, akkor nem is tud felkészülni a vizsgára a rendelkezésre álló jegyzetekből. Célszerűnek látszik minden tantárgyblokkból a gimnáziumi tankönyvek beszerzése is. A diákok egy részének az a tapasztalata, hogy ezek a hivatalos tananyagok könnyebben tanulhatók.
- Néhány tanár órai munkája nagyon unalmas, érdektelen.
- Jellemző az iskolai munka előkészítésére, hogy a legrövidebb negyedre jut a leghosszabb tananyag.
- Többen felvetették, hogy talán hibás az az alapkoncepció amely a négy természettudományos tantárgyat (kémia, fizika, biológia, földrajz) egy tantárgyblokkba próbálja meg beletuszkolni.
- Az őrs tagjai felvetették néhány tanár stílusbeli problémáját is. Úgy ítélik meg, hogy egy-két felnőtt néha talán túl arrogánsan bánik el a diákokkal.
- Továbbra is alapvető problémának látták a résztvevők, hogy sokan csak balhéból, unaloműzésből mennek be egy-egy órára, lehetetlenné téve ott a munkát.
- Néhányan felvetették, hogy a tanárok egy része nem eléggé következetes, néha talán egy kicsit erélytelen is. Ez is oka lehet a fegyelmi problémáknak.
- Felmerült az is, hogy nem lehet kellő időben informálódni a vizsgák menetéről, követelményeiről.
- Általánosabban is felvetődött az, hogy nagyon gyakran nem lehet tudni, hogy mikor, mi és miért történik a Politechnikumban.
- A másodikosok kifejtették, hogy nagyon félnek a kisérettségitől. Ennek kapcsán javasoljuk is, hogy még áprilisban minden másodikos osztályban legyen részletes tájékoztató a kisérettségiről, amelyen az érdekelt tanárok is résztvesznek.
- Az iskola napi működése kapcsán felmerült az is, hogy a jelenléti ív teljesen alkalmatlan a korrekt ellenőrzésre. Az a javaslat született, hogy álljunk visszsza a tavaly talán sikeresebbnek mondható, kapuban történő aláírásra.
- Az ebéd ügyeletesek helyzetét is nagyon rossznak ítélték meg az őrs tagjai.
- Felmerült az is, hogy a testnevelés órákra való átjárás milyen veszélyeket rejt magába.

Megállapodtunk abban, hogy a következő őrsi gyűlés április 13-án 3-tól 4-ig lesz, melynek egyetlen témája a III. negyed vizsgáinak tapasztalata.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt.

Budapest, 1993. április 2.

Az őrs nevében, barátsággal:
Horn Gábor

ÜGYELETVEZETŐI VÉLEMÉNYEK

Az általános probléma az, hogy nagy a szemét az épületekben. S nem az ügyeletvezető diáknak és tanárnak a dolga a takarítás. Mindez a hetesek és ügyeletesek nem elégséges munkavégzésére vezethető vissza.
A nap folyamán (órák után) viszonylag elfogadható az ügyeleti fegyelem, ám ez az utolsó órára már egyáltalán nem igaz. A hetesek feladata lenne, hogy figyelmeztessék társaikat a szemétszedésre, de nem egyszer történt meg, hogy az ügyeletesnek kellett könyörögnie ezért.
Az ebédlőben sem mentek simán a dolgok. Sokan még mindig nem tudják megkülönböztetni a moslékosedényt a szemetestől. A tálcákat rendszeresen elfelejtik magukkal vinni egyesek, miután felálltak az asztaltól. Mindehhez hozzátartozik az is, hogy az ételmaradékokat nem a sarokba kellene dobálni.
Az ügyeletes tanár is megfeledkezik néha a feladatáról. Ha mégsem, akkor meg nem lehet meglelni.
Találni kellene egy helyet, ahol az ügyeletvezető diák és tanár rendszeresen tudna találkozni. Például a Sóhajok hídja, mivel az a két tanári között helyezkedik el.

Bálint Anikó és **Zelenák Roland** - FH -

A kapuügyeletesekkel nem volt semmi gond, rendesen végezték a dolgukat, s nekik sem volt problémájuk.
Az ebédeltetésnél már több volt a nehézség. Főleg a moslékosedény környékén. Itt valóságos disznóól volt minden nap.
Az épületügyeletesekkel volt a legtöbb probléma, ill. nekik volt a legtöbb panaszuk. Egyik osztály sem volt képes normálisan letörölni a táblát, kidobni a szemeteket. Ezt leginkább az ügyeletvezető tanár és -diák járta meg a végső ellenőrzéskor.
Hát ennyit röviden. Sokan nem voltak megelégedve velünk, de ennek előzményei is voltak...

Gerő Anna - KN -

A tapasztalataim között szerepelnek jók és rosszak is. Talán inkább a jóval kezdeném. A B/21., az A/25. terem és az ebédlő ügyeleteseiről többségben pozitív visszajelzéseket kaptam. Viszont sokan panaszkodtak, hogy nem várta meg őket a hetes. Helyenként ez mindig, helyenként csak az utolsó órában fordult elő.
Sajnos az ügyeletesek munkáját - saját elmondásuk szerint - akadályozta az is, hogy az ötödéveseknek nincs hetesük. Pedig - vagy éppen ezért - az ő termük szorult leginkább takarításra...
A saját problémáim közül csak néhányat említek: gond volt, hogy minden tanár másképp mérte a tisztaságot. Volt, aki nagyon, és volt, aki kevésbé szigorúan ellenőrizte a padokat. Néhány tanár nem vette komolyan a feladatát, és akadt olyan is, aki meg sem jelent teremátadáskor és -átvételkor. Persze olyannal is találkoztam, akivel élmény volt együtt dolgozni. Például **Bágyi László** tanár úrral gyorsan és mégis alaposan átnéztük és kitakarítottuk a termeket. Vele szinte játék volt az egész.
Javaslatom lenne a diákok munkára való ösztönzésére, hogy minden ügyeletátadáson jutalmazzák a legjobban dolgozókat.
Végül, de nem utolsósorban szeretnék köszönetet mondani az ügyeletes diákoknak, külön kiemelném **Bilkei-Gorzó István Balázst**. Köszi.

Török Lívia - KáOsz -

Szabó László rajza

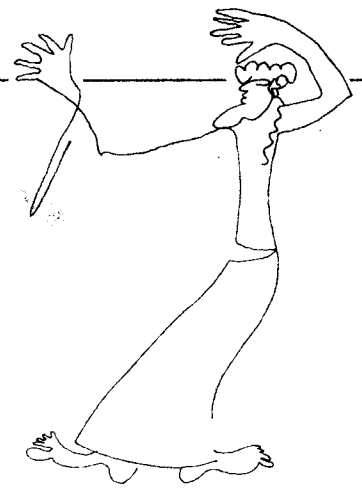

Nem sikerült a vizsgád?
Lehet, hogy *nem Te tehetsz róla!*

Sikerült a vizsgád?
Lehet, hogy a legközelebbi nem fog, pedig nem te tehetsz róla!

Van ebben az iskolában egy olyan tanterv, melynek részét képezi a számítógépek ismerete. Az ezzel kapcsolatos programokat (szoftvereket) a tanárok szeretnék megvédeni a véletlen vagy esetleg meggondolatlan változtatásoktól, ezért azokat egy írásvédett részre: a D: egységre helyezték.

Ezeket bárki kimásolhatja természetesen a C: egységre, és ott azt csinál velük, amit akar. Ám a fantáziákat a tiltott érdekli.

Nem is baj, mindig is így volt ez, mióta világ a világ. Voltak emberek, akik megkísérelték a lehetetlent, küzdöttek, tanultak és alkottak. Létrehozták az *ÚJAT*. Csodálatos ez. Én hiszek a lehetetlenben. Ha valami, akkor ez visz előre bennünket.

Köztudott, hogy minden védelem megtörhető, vagy ha az könnyebb: megkerülhető, csak megfelelő *ember, technika és idő* kell hozzá. Nem lehet olyan védelmet létrehozni természetesen a D: egységre sem, amely abszolút tökéletes.

Annak, aki egy kicsit mélyebben érdeklődik a témában, nem elérhetetlen, hogy ha valaki megmutatja neki, akkor ő is át tudja írni azt az egy betűt, ami azért felelős, hogy írásvédett legyen(/ ne legyen) a D: egység.

Csakhogy a tudás (amióta világ a világ) felelősséget követel (követelne). *"A TUDÁS kötelez"* - mondják, de mi az, hogy *"kötelez"*? Szabadok vagyunk elvégre, és ne mondja meg senki, (nemhogy egy élettelen dolog,) hogy mit csináljunk és mit ne!

A világban számtalan felfedezés született: a vegyészet fejlődésétől a mesterséges eszközöknek a Föld körüli pályájára juttatásáig, a számítógépek kifejlesztésétől a magfúzió rejtelmeinek tanulmányozásáig minden területen. Ezeknek a felfedezéseknek szülőágyában óriási elmék vajúdtak. Keserves, hálátlan feladatukban kevesen segítették őket. Sajnos azonban mindig akadtak olyanok, akik kiszimatolták az újszülött érkezését. Az ő céljuk: ***torzszülöttet létrehozni!***

A vegyészet létrehozta a legrettenetesebb vegyi fegyvereket, kezdve a legegyszerűbb klórgázzal, mely a tüdőben már mint sósav viselkedik; az űrkutatás a csillagháborús célokat szolgálja; az első számítógépek elsődleges célja a gyors röppályaszámítás lövedékekre; az atomfizika pedig soha nem várt túlvilági erőket szór oda, ahol a szín, a vallás vagy akármilyen nézet nem azonos a másikéval.

Kik ezek, kik teszik ezeket? Nem tudom. De azt tudom, hogy semmilyen pusztítást, rombolást nem lehet megállítani gátakkal. A változás belülről jön.

Megmagyarázom a címet: Van(nak) olyan(ok) az iskolában, aki(k) tudja(k), hogyan lehet megkerülni a számítógépek adatvédelmét. A vizsgák előtt találtunk gépeket, amelyeken a GEPIR vagy a WORKS szándékos átalakítás miatt nem működött. A vizsgákon volt, aki később kezdhette csak el a munkát, mert helyre kellett állítani a gépét. Zavart-e ez valakit vagy sem, nem tudom. Jimmynek néha okoz egy kis fölösleges munkát az illető, az bizonyos.

Volt azonban egy gép, amelyiken a billentyűzet átállító (KEYBAKG.COM) volt elváltoztatva. Nem nagyon, csak épp egy kicsit (- helyett / jelet írt, vagy valami ilyesmi). Hogy volt-e olyan, aki ennél a gépnél jól írta ugyan a feladatát, mégis az az egy-két plusz hiba bukást okozott neki, az már kideríthetetlen.

A gépeken ott a WORKS, a NC és még sok egyéb. Nem tudom, milyen meglepetések érhetnek, de már semmin nem lepődöm meg.

A tudás kötelez. A látó kell, hogy helyet hagyjon a járdán az autójával, mert a vak fog koppanni. Az erősebbnek kell a másikat védenie, mert a másiknak a kis ütés is jobban fáj. Aki többet tud, annak kell olyan feltételeket biztosítania, hogy ne okozzon vele fölösleges gondot a többieknek! ***Kell? Már megint ez a kell!*** Pedig más a gondolkodása, a színe, ...

Rózsa Géza

VIZSGA -

Művészet

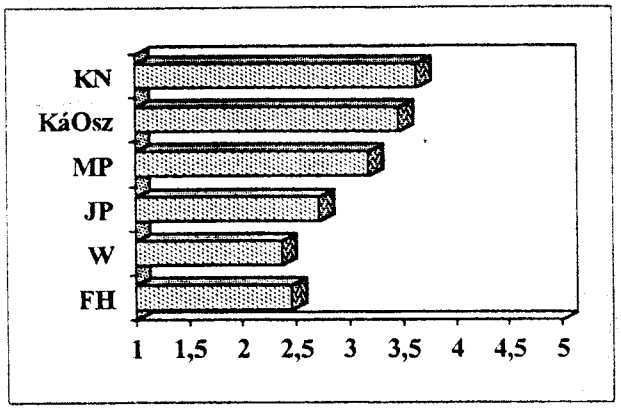

Kommunikáció

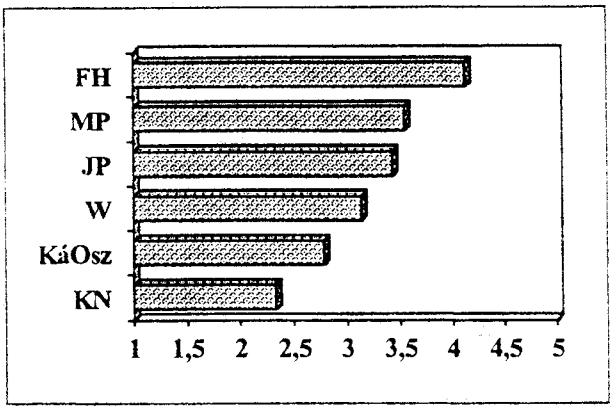

Idegen nyelv

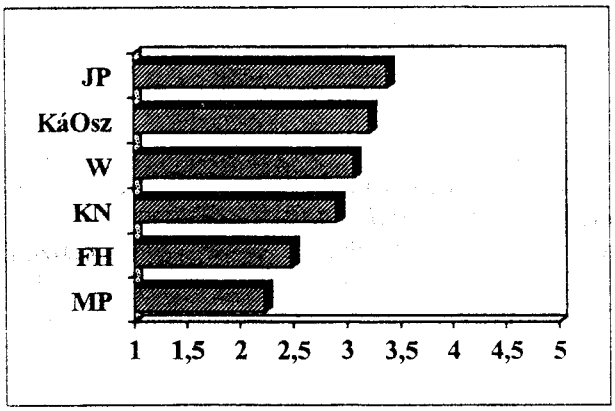

Társadalomismeret

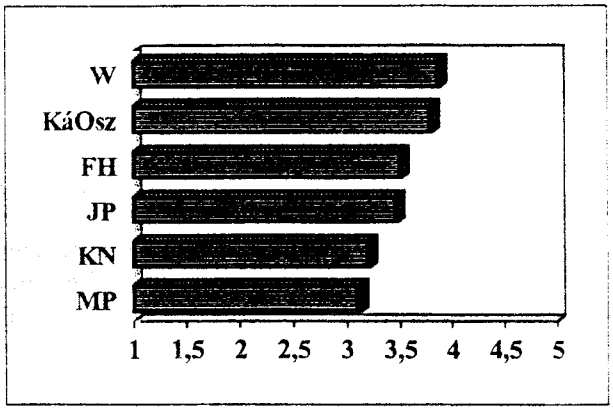

Matematika

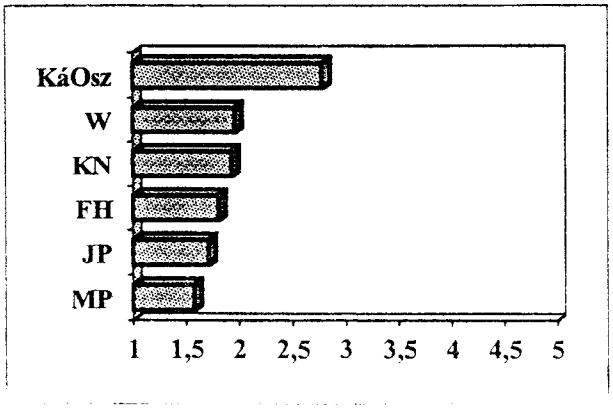

Természetismeret

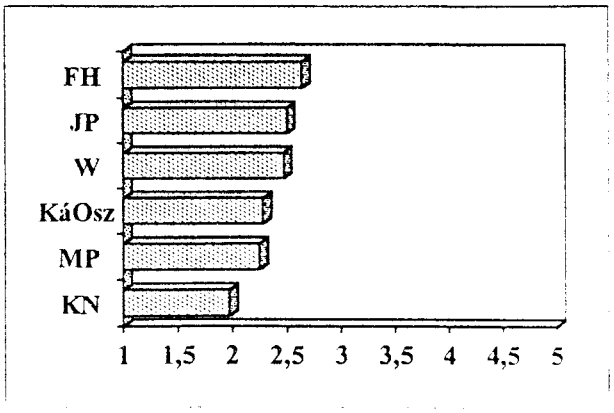

EREDMÉNYEK

Informatika

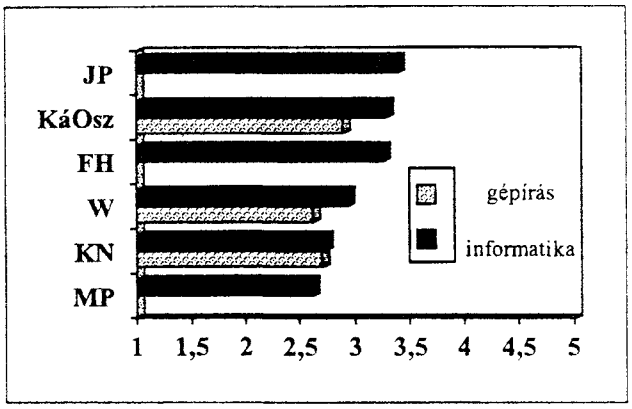

Összesített

Mama és **Jimmy** kimutatásai

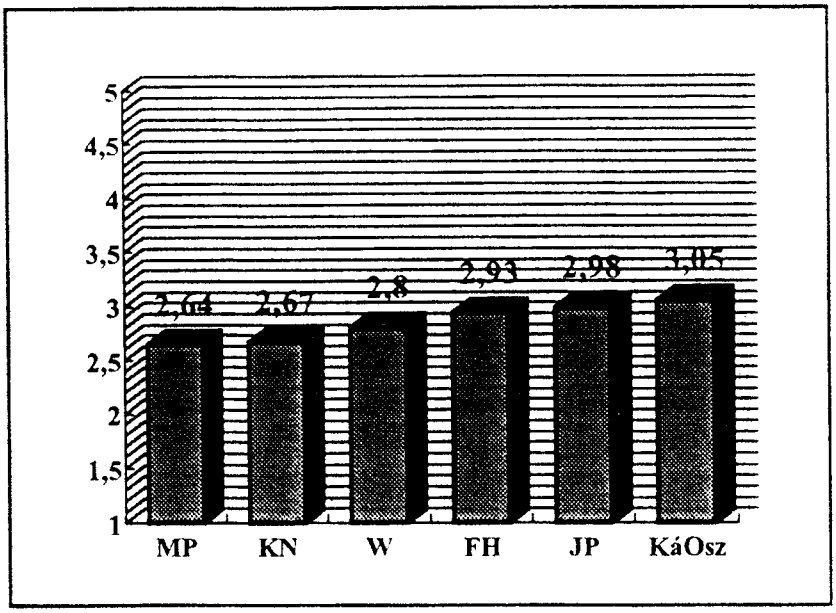

Sikertelen vizsgák tantárgyanként

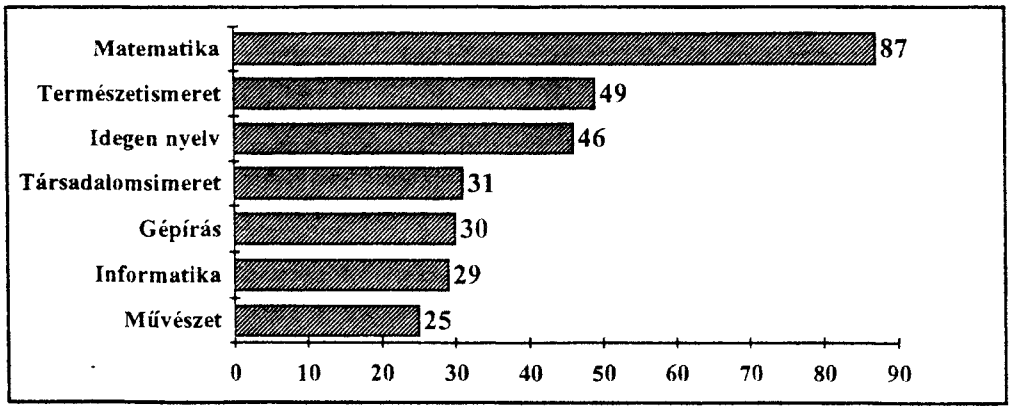

TOP - LISTA

1992-93. tanév III. negyedév

	Név	Osztály	Eredmény	II. negyedévi eredmény
1.	Debreceni Klára	KÁOSZ	4.875	(1.)
	Fehér Szilvia	KN	4.875	(3.)
	Kozári István	KÁOSZ	4.875	(5.)
2.	Cser Orsolya	JP	4.857	(6.)
	Zsebesi Zsolt	FH	4.857	(–)
3.	Gyurcsák Péter	FH	4.714	(7.)
	Gergely Kata	MP	4.714	(11.)
4.	Bratina Steven	MP	4.667	(–)
5.	Orbán Zsuzsanna	W	4.625	(2.)
6.	Fülesi Dalma	JP	4.571	(10.)
7.	Badics Krisztina	KN	4.375	(4.)
8.	Patkó György	JP	4.285	(–)
9.	Herczog Anita	KÁOSZ	4.25	(8.)
10.	Szandrik Ágnes	MP	4.142	(–)
11.	Kis Gergő	KN	4,125	(–)

Nem teljesített vizsgák

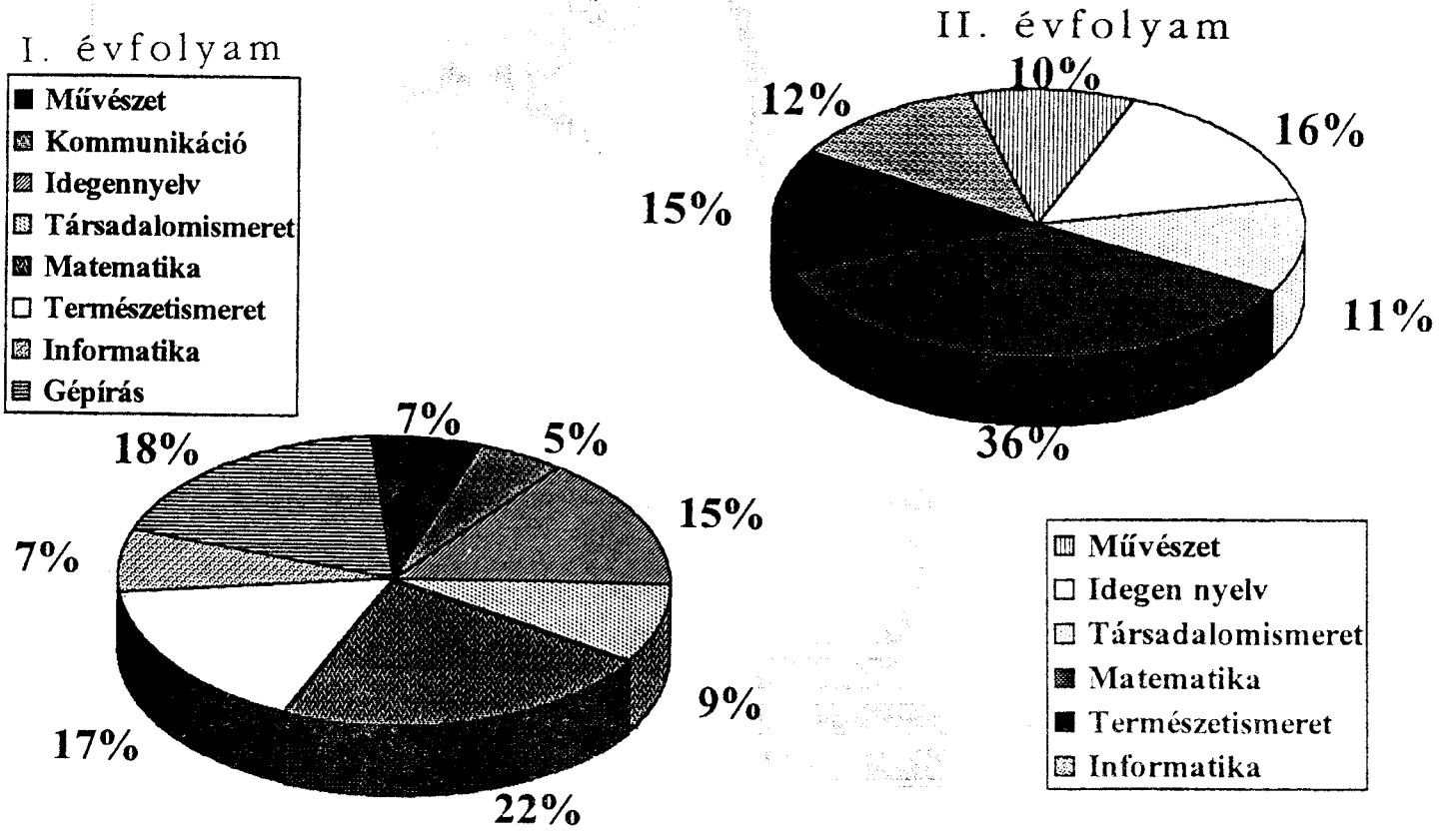

"Minden ember, minden apró mozzanat életedbe úgy került, hogy magad vontad oda. Az pedig, hogy mit kezdesz velük, rajtad áll."

/Richard Bach: Illúziók/

Bajban vagyok. Ki segít?

Én is segíthetek. Új szolgáltatással bővült a segítő kapcsolatok köre a Politechnikumban, amit minden iskolapolgár /diák, tanár, szülő/ igénybe vehet. A családgondozás, lelkitámasz-nyújtás olyan lehetőség a konfliktusok kezelésében, amikor egy kívülálló közvetítő, támogató szerepet vállal a felek közt, így értékelhetőbbé, láthatóbbá és megoldhatóbbakká válhatnak problémás helyzetek.
Kerülhetünk önmagunkkal is konfliktusba, elakadhatunk saját világunk építése közben, vagy eltévelyedhetünk, ami egyre rosszabb helyzetbe hozhat. Megborult lelki-egyensúlyunk helyreállítására, az egyre fokozódó feszültségek enyhítésére azonnal ható, pillanatnyi oldódást adó utakat választunk. Dohányzunk, italozunk, kábítószereket, nyugtatókat szedünk, túl sokat eszünk. Menekülünk otthonról, iskolából, munkahelyről. A lenyelt gondjainktól, a kimondatlan gondolatainktól betegekké válunk. Támadunk, idegesekké, agresszívakká válunk, hazugságokkal védekezünk. A hárítás helyett vállaljuk konfliktusaink elfogadását, megosztását, ami több erőfeszítést és felelősséget igényel ugyan, de tartósabb minőségi változást hozhat életünkben.

Ebben a munkában szeretnék támogató, segítő partner lenni. Várok olyan családokat is, akiknek szociális körülményeik miatt vannak gondjai /munkanélküliség, betegség../

Együttműködésünk alapja a kölcsönös bizalom.

Hol és mikor?:

kedd, szerda, péntek: 13-tól 17 óráig

pszicho-szoba (a B épületben, az informatika termek mellett)

Czibor Erzsébet
családgondozó - pszichológus

Kedves Schindler Réka!

Ne haragudj, amiért az előző POLIGRÁF-számban a Papagájom, Lujzi című írás más neve alatt (fölött) jelent meg. Mindez a tökéletlen kommunikáció műve: a félreértéseké, félreolvasásoké és a félreírásoké. (A félrehallásokról nem is beszélve!)

Még egyszer bocs!

a szerk.

Egy kis előzetes a Poli-Szülinapról

Néhány nap múlva hallatjuk hangunkat az általatok választott képviselőkön keresztül, akik mindent tudni fognak. Azt is, amit én e cikk írásakor még nem.

Amit már tudni lehet:
A rendezvénysorozat **május 13-án** csütörtökön reggel veszi kezdetét, és **14-én** pénteken este fejeződik be.
A programokról:
Ami tavaly hagyománynak indult, azt szeretnénk folytatni. Tehát feltételezhetően lesz **"alternatív nap", sportrendezvény, vetélkedő** (a Majomért! - lásd JP, Könyvtár), **színházi este** és talán versmondó verseny is (az idén a színház jön ide, és nem mi megyünk színházba.), no és persze **dizsó** vagy mi... (Ha az iskolában állítólag működő több együttes rászánná magát egy-egy fellépésre, még **fesztivált** is rendezhetnénk!).

Mint mondtam, ezek csak tervek. Igényeiteknek megfelően változhatnak, alakulhatnak, bővülhetnek. Amit még fontosnak tartok, az a **folyamatos tájékozódás.** Ezért arra kérek mindenkit, hogy olvassa el az új információkat a "Sóhajok hídján" erre a célra kijelölt faliújságon.

Még sokszor jelentkezünk sokféleképpen, sok mindenért. Kérem az együttműködéseteket

A szervezők nevében: **Tibor**

YOUNG ENTERPRISE VÁLLALATOK,

FIGYELEM !

május 1-én,

a Népligetben,

a LIGA - Majálison

JÓ ÜZLET !

Jó idő esetén sok tízezer lehetséges vevő !

UTOLSÓ LEHETŐSÉG !!

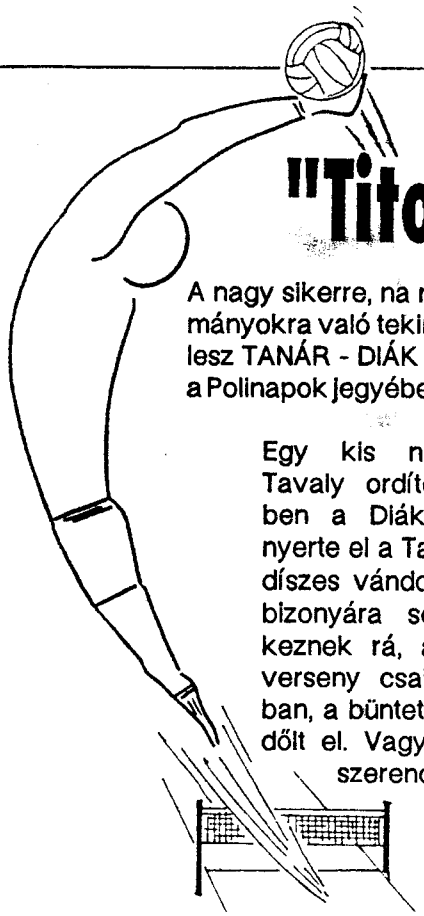

"Titokban a kupáról álmodom"

A nagy sikerre, na meg a hagyományokra való tekintettel idén is lesz TANÁR - DIÁK sportdélután a Polinapok jegyében.

Egy kis nosztalgiázás: Tavaly ordító küzdelemben a Diákok csapata nyerte el a Tanarak elől a díszes vándorkupát. Mint bizonyára sokan emlékeznek rá, az összetett verseny csak a ráadásban, a büntetőrúgásokkal dőlt el. Vagyis inkább a szerencse döntött.

Idén mi, Tanerők nem bízunk semmit a véletlenre. A régi rutinosok és az új, erőtől duzzadók minden eddiginél felkészültebben és mindenre elszántan fogunk küzdeni, nyomulni, harapni, és fogjuk elnyerni a trófeát. Így kerül az most már az őt méltán megillető helyre. (Szóval az önbizalmunkkal nincs baj. De ez aligha lesz elég a győzelemhez.)

A tervezett programról: Idén is lesz női és férfi foci, női és férfi kosárlabda, vegyesválogatott röplabdamérkőzés, és ha ismét a végére maradna a döntés, a "hirtelen halál" fogja a végeredményt kialakítani. Ebben a három említett labdajáték ismét szerepel. Az egy-egy büntetőrúgás, a kosárdobó-verseny és a rövidített játszmára játszott röpimérkőzés összeredménye dönt. Tehát ami változik a tavalyi évhez képest, hogy most próbáltunk oly izgalmasabb, látványosabb rendszert kitalálni a végére, amiben elsősorban a tudás és legfeljebb csak a minimális szerencse a döntő. És persze hozunk nem kis frászt ezzel magunkra és a szurkolókra.
A lebonyolítás módja a rendelkezésre álló szűk időkorlátok miatt megváltozik, feszítettebb lesz. A női és férfi foci illetve kosárlabda mérkőzések felváltva és párhuzamosan zajlanak majd a sportcsarnok tornatermében és udvarán. Így persze megoszlik majd a szurkolótábor, kinek-kinek döntenie kell, hogy melyik helyszínt választja, melyik csapata, osztálytársa, tanára mellett vagy ellen (pfúj!) szurkol majd.
Ezt követően a röplabdát már együtt izgulhatjuk végig, mint ahogy az esetleges "hirtelen halál"-t is.
Természetesen a kötelező doppingvizsgálatok után lesz az eredményhirdetés, a kupa átadása, pontosabban visszaadása.
(A részletes programról időben tájékoztatást kaptok a tantárgyfelelősöktől és a sportfaliújságról.)

Mindezekhez kapcsolódván felhívással fordulok minden diákhoz, legyen az akár majd pályára lépő, akár szurkoló:
Ismerve lehetőségeinket, otthontalanságunkat, ismét csak nem kis alkudozások árán sikerült megszereznünk néhány órára a Leőveyvel szembeni csarnokot. Nem volt könnyű, mert szívességet kellett kérni és nem adták örömmel. Vonakodtak, fintorogtak, mert a tavalyi - ugyanezen sportdélutánbeli - ottvendégeskedésünk mély nyomokat hagyott házigazdáinkban. Szóval nem kelt jóhírünk. Néhányan nem rendeltetésszerűen használták az épületet, és némelyek viselkedésével is baj volt. Nem a sportolókkal, a szurkolókkal, vagyis a többséggel, hanem a szerényebb számú lézengőkkel, hangoskodókkal (nem a hangos szurkolókkal), az ajtócsapkodókkal, a dohányosokkal és eldobott csikkjeikkel. A se nem sportoló, se nem szurkoló val.
Hogy ebből mi és mennyi az igaz, nem tudom. De ha igaz, meg tudom érteni a vezetők aggodalmát. Ám merem remélni, hogy nem vagyunk rosszabbak, mint más bérlők. És erre bizonyság lehet az, ha idén gond nélkül folyik le a délután. A felszabadultabb hangulatban is mindenki legyen eszénél, tudja, hogy mikor, merre és meddig. Ha múltkor hibáztunk is, idén még egyszer nem tehetjük meg.
Én és bizonyára a többség is a mérkőzésben, a játékban és a szurkolásban szeretnénk elmélyülni. És se közben, se utána nem kívánom elrontani a hangulatom a panaszok áradatával.

Gyertek minél többen sportolóként és szurkolóként! Játszatok és buzdítsatok!

Köszönettel és üdvözlettel:

Szabó László
(aki sportban nem ismer tréfát)

IDÉN IS LESZ NOMÁD TÁBOR!

Amit tudni érdemes:

1. Hol lesz?
2. Mikor?
3. Mennyibe kerül?

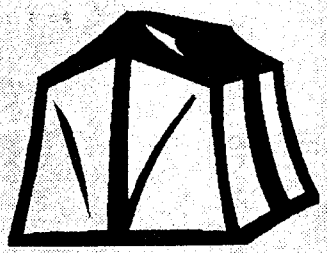

Haladjunk sorrendben!

1. Még nem tudjuk pontosan, de biztos, hogy nagyon szép helyen.

2. 1993. július 30-tól augusztus 12-ig. (sajnos egybeesik a vizitúrával)

3. 4.000 Ft. Első olvasásra talán egy kicsit soknak tűnik, de itthon sem kerül kevesebbe az élet. No meg részletfizetésre is nyílik mód.

A helyhiány miatt most csak ennyit a NOMÁD táborról.

NEMSOKÁRA ÚJRA JELENTKEZÜNK!

Mottó: „A strandművészet olyan bicikli, amelyről menet közben nem lehet leszállni"
(Borisz Jelcin szavai egy Vörös téri tankon, 1991. augusztus.)

Kiáltvány

Szavunk elakad
Örömünk határtalan
Meghatódottan tudatjuk
minden lelkes hívünkkel,
hogy hosszas szenvedés után

IDÉN IS LESZ
STRANDFESZTIVÁL!

Fejet hajtunk a nép akarata előtt, és kíméletlen szervezőmunkánk eredményeként új teret nyitunk a régi helyszínen:

MÁJUS 1.
STRANDFÜRDŐ
PESTSZENTLŐRINC,
ÜLLŐI ÚT 450.

Az elmúlt zordon hónapok minden strandhagyományt eltipró kegyetlenségei és bűnei (lásd áprilisi havazás) ellenére a strandmozgalom eszméje tavasszal újra szárba szökken.

IDŐPONT:
1993. MÁJUS 1.

Esőnap: május 2.
Az elvetett szikra meghozza gyümölcsét!
Kerüljük a felesleges vérontást!
Kelt: 1993. április 1.

Budapesti Rendkívüli Strandparancsnokság
Megrendezésre kerül:

MÁSODIK BUDAPESTI STRANDEXPO
kabinok bérlhetők napi áron (kb. 25Ft)
ide mindent várunk.

STRANDTÖRTÉNETI VÁNDORKIÁLLÍTÁS,
amely a strandművészeti mozgalom eseményekben oly gazdag múltját, jelenét és jövőjét dolgozza fel.
Várunk minden fiktív és valós dokumentumot, amelyet a helyszínen azonnal beépítünk történetünkbe.

ELSŐ MAGYAR STRANDJÁTÉK PÁLYÁZAT
Pályázni lehet újonnan kifejlesztett egyéni-, páros- és társasjátékokkal.
Bemutató a helyszínen:

IMIGYEN SZÓLA STRANDMŰVÉSZ
kötetlen strandművészeti együttlét!
ajánlott kontúrok:

- a strand mint alternatíva és metafora
- strand – antistrand
- van-e élet a strandon kívül?
- pszichostrand – strandpsziché
- a strand mint egyetlen-kegyetlen tengertánc
- a gondolat-szó-tett egysége a strandművészetben
- a jövő strandja

KOSTYÁL BÜFÉ

A munkák leadhatók április 19–29. között
10–16 h-ig a Fiatal Képzőművészek Stúdiójában
1077 Budapest, Rottenbiller u. 35.
Tel.: 142-5380 vagy a helyszínen május 1-jén 9–11 h-ig.
A helyszínen készítendő munkákat
április 23-ig kérjük előre jelezni a Stúdióban.

Gerhes Gábor, KunDada Bt. — Nagy Attila, HungaroDaDa Kft. — Pálos Miklós, Dadamagyar-Holding

KIS MAGYAR STILISZTIKA

Kommunikációból a harmadik negyed másodéves vizsgatémája a stilisztika volt. Születtek jobb meg rosszabb dolgozatok. Mutatványul itt van három a jobbak közül. Nem egyforma minőségűek, de közös bennük, hogy mindháromra jelest lehetett adni, tehát követendő példák akkor is, ha nem hibátlanok. Másodévesen így tudtok elemezni, lesz ez még ennél is jobb. - De ez jó (jeles).

DISZKRÉCIÓ

Csak annyi történt: egy asszony hazafelé tartva megkért néhány, a ház előtt nagygyűlő, sajátos hajnemviseletű fiatalembert, hogy csendesebben vigadjanak. Gyermekei még olyan korúak, hogy ez idő tájt csendespihenőznek. Kért; és belépett a házba.

A fiatalemberek utána tódultak. Benyomták a még csukódó ajtót; szókincsük és mondatfűzésük elemit most ne idézzük; de sajnos, borotva is villant kezükben. Csak amolyan felszíni, kétháromfigyelmeztető vágás erejéig, az asszony arcán, vállán. Majd, alig sietve, távoztak.

Az asszony sírva, vérezve támolygott a szemközti trafikba:

— Látta, ugye!? Rendőrt...; hívjon rendőrt!

A trafikos közömbösen ingatta a fejét:

— Nem tanúskodom. Közel az őrs; ballagjon be egyedül. De mondom; nem tanúskodom!

Az asszony fejében is átlényegültek a lehetséges következmények elemei. Azért elment az őrsre, de az eset elmondása után már ő is hozzátette:

— Kérem szépen...: Lehetne, hogy csak névtelen bejelentő...? Tudják: három gyermekem van. Nem szeretném, ha... szóval..., meg kell érteniük...

— Lehet... — mondja a jegyzőkönyvező, csekély felindultsággal. — Ismeretlen bejelentő feljelentése ismeretlen tettes ellen... De tudja, így a bizonyítás esélye... ha elkapjuk is őket...

A mondat vége a levegőben marad. Néznek egymásra, áldozat és bűnüldöző, közbizonytalan és közbiztos, zavartan, bizonytalanul, befejezetlenül.

— t;or —

Publicisztika. Műfaját tekintve. Cikk. Bár gloszsza is lehetne, ha nem így írták volna meg, de nem az. A mára már eluralkodó erőszakról ír, mely főleg bizonyos néprétegeknél kerül előtérbe. Bőrfejűek. Mára már sajnos hozzátartoznak életünkhöz "sajátos hajnemviseletükkel".

Az írás nagyjából négy részre osztható, mely inkább három. Az első füzérben csak mint mindennapos, cseppet sem felháborító, humánus, "egykét felszíni, figyelmeztető vágás"-eseményként írja le az esetet. E része cinikus, ironikus hangvételű: "Csak annyi történt"; "fiatalemberek"; "sajnos borotva is villant"; "alig sietve". Ez a rész a legmegrázóbb. (Ezt fokozza a második rész.) Már maga az eset is bőven az, de ez az ironikus hangvétel csak kiemeli azt. Mindennaposnak tekinti a történteket, mely említésre sem méltó: "Csak annyi történt."

Az eleje mintha emlékeztetne kissé egy Petőfi-versre (Falu végén). Lehet, hogy véletlen, de szembetűnő. Mert e versben az emberek hazamennek, csendben, s nem összevagdalják - szinte az utcán -, aki hozzájuk merészelt szólni. Változnak az idők. Nagyszerűen meg van szerkesztve ez az olvasó képzettársítására építő s ráadásul még ironikus hangvételű rész, mely a dolog fonákját, felháborító részét közömbös szavakkal, szinte figyelemre sem méltónak írja le. Fokozzák ezt az udvarias, finom nyelvezetű sorok. "Kért és belépett": kérni az az ember szokott, aki elismeri a másik fölényét valamiben. */Belezavartak a gondolatmenetembe./*

"Szókincsük és mondatfűzésük": szinte idegesítő már ez a megfogalmazása egy sokkal durvább dolognak. "Csak amolyan felszíni" - megint csak a lekicsinylés. Az "alig sietve" azt jelenti: otthonos terepen mozognak. Egy szó mennyi mindent elárul! Nem félnek az emberektől, közfelháborítástól, rendőrségtől. Ők azt csinálnak, amit akarnak. Itt kezdődik a második szakasz: a következmény, a reakció. Hirtelen abbahagyja az iróniát, és rendesen, mint egy tudósító folytatja. A párbeszédek pergőbbé teszik az eseményeket, s ezzel drámaibbá. Nem azt írja, hogy kissé zilálton betoppan a boltba, ami megfelelt volna az előző hangvételnek, hanem azt, hogy "sírva, vérezve támolyog". Hirtelen jött a váltás, s ez csak fokozza a hatást. Szándékosan nem fejezi be a mondatokat, ezzel egyidejűleg jelzi a szünetet is a beszédben, és valami mást is elér. A "Rendőrt..." itt azt jelenti, hogy felháborodásában, dühében, félelmében nem jut szóhoz. "Kérem szépen...Lehetne" - ez pedig már az udvarias kérés, mely félelemből fakad. "Közömbösen ingatja fejét" - az emberek félnek, és ezért közömbösek. Mint a kínaiak. Épeszű ember csak felháborodni képes azon, amit elér a trafikos szavaival. "Átlényegültek": nem egészen idevaló kifejezés, magasztosabb tartalma van. Ezzel az ellentéttel is csak kiemeli azt, hogy a nő - első indulatai után - hideg fejjel eldönti: ő fél. Fél a következményektől, attól, hogy mi történik akkor, ha feljelenti azt, aki "megborotválta". A rendőr érti, de nem tud mit tenni. Ha ismeretlen a feljelentő, hogyan bizonyítják a tettet, ha elkapják a fiatalembert? Itt is jelentést kapnak a kihagyások, szaggatott mondatok: gondolkodásra késztetik az olvasót, hogy érezze, amit ez a két ember érzett.

A harmadik egység "egyszerűen" lezárja a cikket. Egy kérdéssel fejezi be, melyet nem mond ki: Mi lesz ezután? Ezt pontosan érzékelteti a szójáték, a módhatározók és jelzők. Annyira hangsúlyozza a bizonytalanságot, hogy az ember kénytelenül is utánagondol.

A címe: Először nem is érti az ember, utána kell gondolnia, ha csak pár tizedmásodpercre is. Mit jelent? Hova illik? A cím után az ember egészen más témára gondol, nem utcai késelésre. Bizalmas ügyeket szoktak diszkréten kezelni, nem utcai késelést. A nő mégis szeretné ezt elérni, mert fél. Előre megszerkesztett felépítéssel akarja az embert befolyásolni. A cikk maga személytelen, leírja az eseményeket saját szavaival, melyek nem szubjektivitásra, hanem arra törekednek, hogy az ember valamit érezzen. Ezt akarja elérni az első "közömbös" szakasszal, a második "drámai" résszel és befejezésül a "bizonytalansággal, a kérdéssel".

Ismét egy jó cikk a Narancsban (vagy az ÉS-ben?).

Schneider Péter - FH -

Szűrös Mátyás ünnepi beszéde 1989 okt. 23-án

Tisztelt Ünneplő Közönség! Honfitársaim!

A hazához és a haladáshoz, a nemzeti összefogáshoz és a demokráciához s a humanizmushoz fűződő gondolatok és törekvések jegyében mindenkit következetes cselekvésre és kitartó munkára hívok fel, az országnak a jobb jövője érdekében. Csak közös erővel emelhetjük ki az országot a mélyre süllyedésből, és teremthetjük meg a szabadság, a demokrácia és az anyagi jólét feltételeit. Megérdemelné már ez a nép, hogy végre jókedv és bőség legyen a Duna-Tisza táján. Legyen hosszú életű az új Magyar Köztársaság, és boldogabb elődeinél. Végül pedig és legfőképpen azt kívánom e jeles napon is, hogy legyen béke a földön, és legyen békesség az emberek között!

Honfitársaim! Magyarok a nagyvilágban! Külföldi Barátaink!

Az Országházból szólok hazánk lakosaihoz, mindazokhoz, akik szívükön viselik Magyarország sorsát. Azokhoz fordulok, akik határainkon túl megértéssel és rokonszenvvel követik emelkedő utunkat, támogatják népünket a gyökeres változásokat eredményező erőfeszítéseiben.

A köztársaság ideiglenes elnökeként e helyről köszöntöm országunk polgárait, külföldi barátainkat. Ünnepélyesen bejelentem, hogy az Országgyűlés által módosított alkotmány kihirdetésével a mai naptól, 1989. október 23-tól országunk államformája és neve: Magyar Köztársaság.

Most, a XX. század vége felé közeledvén, a szabad, demokratikus Magyarország megteremtésében a Kossuth Lajos, Károlyi Mihály és Tildy Zoltán nevével összekapcsolódó előző magyar köztársaságok nyomdokain haladunk, s az utóbbi negyven esztendő – különösen az 1956-os októberi népfelkelés és nemzeti függetlenségi megmozdulás – történelmi tanulságaitól indíttatva, megalkottuk az új köztársaság törvényes alapjait.

Újabb történelmi szakasz nyitánya ez társadalmunk demokratikus átalakulásának útján. Miközben feltárjuk és bevalljuk a múltat, tekintetünket határozottan a jövő felé kell fordítanunk. Eltökélt szándékunk, hogy népünk akarata szerint, amit nemsokára szabad, demokratikus választásokon nyilvánithat ki, végigmegyünk a megkezdett utunkon: a Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam lesz, amelyben a polgári demokrácia és a demokratikus szocializmus értékei egyaránt érvényesülnek, amelyben magyar és más nemzetiségű honfitársaink megtalálják számításukat, boldogulásukat, és amelyet biztonságos otthonuknak tekinthetnek. Az új köztársaság felelősséget érez a határainkon kívül élő magyarok sorsáért, és előmozdítja a Magyarországgal való kapcsolataik ápolását.

A mű, Szűrös Mátyás ünnepi beszéde, a szónoki stílusba sorolható, ez pedig a hivatalos stíluson belül van. Mindig élőszóbeli előadásban fordul elő.

A mű erősen tagolt, a mondanivalótól függően. Több, jól elkülöníthető részből áll, két megszólítással. Címe nincs, helyén az egyik megszólítás szerepel. Ez fontos, megtudhatjuk belőle, hogy kikhez szól, kiknek mondja beszédét. Ez a bevezető csupán megszokásból ilyen szerintem; a hivatalos, fontos beszédek elején mindig ezt kell mondaniuk a szónokoknak. Kissé elavult forma, s ez erősen jellemzi az egész stílust. Nem hiszem, hogy csak "Honfitársaim!"-hoz szól, mert akkor elég kis réteget érintene. Átvitt értelmének jelentésével már jobban el tudom képzelni.

Az első bekezdésben gyakran beszél többes szám első személyben, de ez máshol is előfordul: "Csak közös erővel emelhetjük ki..." vagy "teremthetjük meg a szabadságot..." mi, ezáltal magát a népbe, a lakosságba sorolja. Mi az állam, az ország lakossága, tehát mindenki. A sok "legyen"-nel egyfajta felhívást, kérést fejez ki, a tömeget akarja befolyásolni. Ezt még a gyakori igehasználattal is segíti: "kitartó munkára hívok fel", "emelhetjük", "teremthetjük", "megérdemelné".

Gyakori a sajátos műszók használata is, s ezáltal az amúgy is hosszú mondatok nehezen érthetővé válnak. Ez a túlterhelő szóhasználat, szóhalmozás teszi hivatalossá, de ezzel gyakran érthetetlenné is a szöveget.

A második megszólítás megtöri a beszédet, másokhoz irányítja, mások számára válik fontossá. "Honfitársaim!", az én(!) honfitársaim, "Külföldi Barátaink!", a mi(!) barátaink - ezzel talán az ő nagyságát, fontosságát, az ők fontosságát akarja kifejezni, s az államét is egyben.

Szóhasználata nagyon változatos, óriási tiszteletet áraszt, ezáltal is növelve beszéde komolyságát, mondanivalója lényegességét.

Az utolsó bekezdésben gyakoriak az ígérgetések, hogy milyen is lesz Magyarország a köztársaság idején. Itt különösen sok a szakszó, szakkifejezés, de ez érthető, hiszen ennél a témánál nélkülözhetetlen: "demokratikus jogállam", "demokratikus szocializmus"...

Demmer Judit - MP -

KONRÁD GYÖRGY: ÖNGYILKOSOK

Tiszteljük az öngyilkosok emlékét. Kéretlen színészeink, játszanak istennek és a szomszédoknak azzal, aminél érdemlegesebb játszanivalójuk nincsen. Csüggedő léghajójukból mindannyiunkat kidobtak, reves falaink közül nézhetünk utánuk, a semmi aranykapuin átvonuló előőrsök után.

Hosszú menet kanyarog a halotthamvasztó felé. Aki kilép a sorból, tarkón lövik. Mondhatom rá: bolond? Mondhatom-e: gyáva? Mondhatom: alakoskodó? Aki eltörődött, aki túlnéz rajtunk, akiből kisimultak görcseink, aki anyjává fogadta a semmiséget, apjává a zuhanást, testvérévé a föld rögét, aki nem ízleli már a következő pillanat őrült édességét, aki tud szót nem fogadni térde ingásának, foga vacogásának, kinek a testéből kisurranni már éppoly könnyű, mint gyíknak a bőréből – vonszoljam azt hajánál fogva, biztassam: még egy percig, még egy napig várj, csak még egy kicsikét maradj?! Nem, atyám, ez sok lenne; igazodok, takarok, ahogy kell, a sorban; mint öszvér a zablát, rágom a holnapi napot. Legföljebb neked szólok, ha rajtad áll, ne hívogasd el ügyfeleimet. Hadd kínlódjanak itt körülöttem, ahogy már megszokták, ahogy már megszoktam, ahogy már föl sem tűnik.

A szöveg gondos szerkesztettségű, túlnyomóan többszörösen összetett mondatokból építkezik. Szókészlete érdekes, változatos, a sok helyen előforduló felsorolás legtöbbnyire fokozza az érzelmeket. Mondhatjuk: szépirodalmi alkotás, ami foglalkozik valamivel, egy elég komoly dologgal, amiről van véleménye és még sincs és mégis.

Ez volt a szöveg három részén végigvonuló hullám, a mondanivaló, amit hol kijelent, hol kérdez magától vagy tőlem, az olvasótól vagy Istentől. Tulajdonképpen egy leírt gondolkodás, vélekedés, ezért műfaja nem is határozható meg.

Vegyük végig a három részt:

Az első három mondatból áll. Egy rövid bővített mondat, amelyik egyébként az egyetlen rövid kijelentő mondat a szövegben, ellentétben áll a másodikkal, viszont párhuzamban a harmadikkal. Valószínűleg ez a tételmondat, de furcsán illeszkedik a szövegbe. Talán sehova sem illeszkedne igazán, vagy talán kérdőjellel jobb lenne.

A következő rész egy hatásos képfelidézéssel indít első két mondatában. Mindkét mondatra külön-külön különböző asszociációi lehetnek az embernek (temetés; a második világháborús zsidó kivégzések), és együtt olvasva őket egy morbid képet látunk magunk előtt, amint a természet rendje szerint az emberek haladnak a halál felé, és vannak, akik nem várják ki a megérkezést. Ebben a részben már végig csak a bevezető képet tárgyalja, annak is a sorból kilépőkre, az öngyilkosokra vonatkozó részét. A három kérdő mondat nem valódi kérdés, legalábbis a válasz a következő rész elején megtalálható rájuk. Az ez után következő hosszú felsorolás, fokozás szánalmat kelt az olvasóban az öngyilkosok iránt, és mégis összefüggésbe hozható a tételmondattal: a tisztelettel. Ez a felsorolás egy gondolatjellel ketté van választva, és innentől már nem a szánalomról vagy tiszteletről szól, hanem a tartóztatás, visszatartás értelméről.

Egy mondat, ami két dologról szól, és a harmadik rész első szavában mindkettő választ kap, és ez a nemleges válasz indítja el a harmadik részt, és a hirtelen felbukkanó "atyám" megszólítás kellőképpen meg is bolondítja. "Nem." Nem szidhatjuk őket (válasz a második rész kérdéseire), de nem is tisztelem ezt. Ez az ellentmondás lehet a szerzőben is, aki azért a "nem" ellenére imádkozik értük.

Fülöp Marcell - FH -

MONTE-CARLO

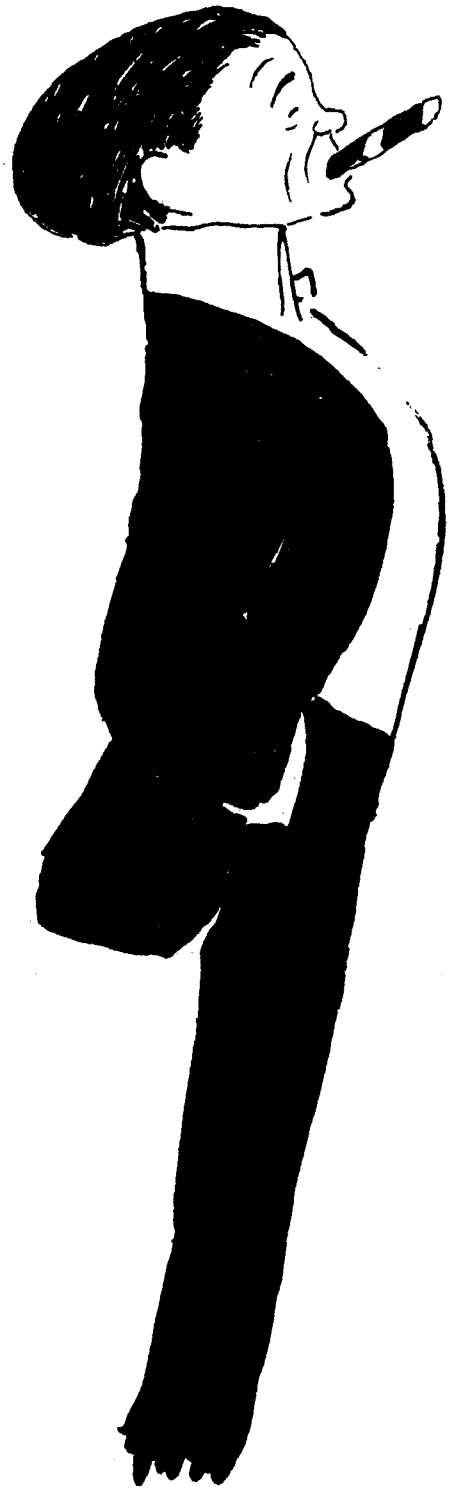

Szerda délután fél kettő: itt állok az iskola előtt, és egy teremtett lelket nem látok. Várok... Kis idő elteltével elkezdünk gyülekezni. Negyed háromkor már mindenki izgatottan várja a buszt. Bár nem jellemző általában a sofőrökre a pontosság, mégis a mi vezetőink időben az iskolához érnek.

A búcsúzkodás az utazók részéről nem nehéz, hiszen érdekes utunk lesz. 3 körül elindulunk.

A buszozást nem részletezem, csak annyit, hogy a hangulat kellemes, az alvás már nem annyira.

19 órai utazás után megérkezünk Sospelbe. Csodálatos a panoráma. A szállás: egy középkori lepusztult, de igen hangulatos kastély a hegyekben van.

Délután kettőig mindenki csak lézeng, ám utána lemegyünk a városka centrumába. Sospel csodálatos hely, bár nem a nevezetességei miatt vonzó, mert az nincs sok neki. Mindegy. Ugyis fáradtak vagyunk a városnézéshez...

Másnap hétkor ébresztő, fél kilenckor indulás Monacóba.

Nem is tudom, hogy kezdjem a város bemutatását. Egyszerűen gyönyörű. Legelőször az őrségváltást néztük meg: ezt az óriási élményt sem lehet leírni. Fantasztikus volt. Utána a város panorámáját fényképezte mindenki. Személyes élményem itt az volt, hogy egy sirály annyira közel merészkedett, hogy ha kinyújtom a kezem, meg tudtam volna simogatni.

Az ebéd után az Óceánográfiai Múzeumba mentünk. A négyszintes épület alagsorában az óceán összes állatával és növényével találkoztunk 64 akváriumban. Az elsőn ősállatok modelljeinek kiállítását láthattuk... A tetőteraszról elénk táruló kilátás szintén az elmondhatatlan élmények közé tartozott.

Fél öt körül átsétáltunk Monte Carlóba. Itt már csak annyi időnk maradt, hogy megnézzük a Casinót. Egy srác a másik csoportból 110 frankot veszített az egyik szerencsejátékon. Így már volt kit cukkolni!

Harmadnap Mentonba mentünk. Az időjárás nem kedvezett, egész nap borús volt az ég és esett az eső. Nem kifejezetten városnéző idő! De a Cocteau-múzeum kárpótolt...

Vasárnap Nizza és a tenger várt minket. Először a Chagall-múzeumot néztük meg, majd találkoztunk a párizsi Notre Dame kicsinyített másával. Ezután a helyi piacot kutattuk föl, ahonnan már csak egy ugrás volt a "sató", az ősi vár maradványai. (Jó nagy ugrás volt a hegy tetejére!)

Délután már nem bírtuk tovább, irány a tenger! Jó hideg volt, de akadt, aki megfürdött.

A hazafelé út során "benéztünk" Eze várába. Itt működik a Fragonard parfümgyár, amit természetesen nem hagytunk ki.

Az utolsó este búcsúünnepet rendeztünk, ami discóval zárult. Fél kettőkor valaki elzavart bennünket aludni. Másnap fél tízkor kopogtattak az ajtón. Egy humoros fiú nyitott be, és - húsvéthétfő lévén - jó hideg vízzel meglocsolt bennünket.

E nap délutánján hagytuk el Franciaországot...

Örülök, hogy ott lehettem.

Mazsi - FH -

ÉLJEN FRANCIAORSZÁG!

Borzasztó hosszú, nehéz búszutunk 18 órán keresztül tartott. Kinek fárasztó volt, kinek nehéz. (Csoncsi el tudja mesélni a részleteket. Halál szerencse, hogy elég gyorsan sikerült összejönnünk a másik iskolával, így egész éjjel dumcsiztunk. Ezt Csoncsi is tapasztalta.)

Dél-Franciaország. Jó sofőr és jó gyomor kell hozzá, ugyanis Sospelbe egy kanyargós szerpentin vezet.

A szállásunkon találkoztam az első problémával. Ezt a problémát csak egy idézettel tudom megfogalmazni, amit szerény személyem abban az időben igen sokszor emlegetett: "Hol fogok aludni?" Ugyanis a sok tervezgetés és előregondolás ellenére nem volt ágyam. Ezzel sajnos nem csak én voltam így.

Kirándulás. Éljen! Alig vártam!(?) Mivel az egész éjjeli nem alvás és az út fáradalmai kikészítettek, megviselt ez a kirándulás. Szavamra, drága idegenvezetőnk, Gyöngyi annyit beszélt, hogy még Lajosnak is dicséretére válna... Ha most nem cikket írnék, azt mondanám, hogy ennek a bájos hölgynek szóf...a volt. Az első - a kastélyban töltött - éjszakám sem alvással telt, mert szobatársaim oly kedélyesen ordibáltak, hogy nem tudtam aludni. (Ezt a problémát később megoldottam: átköltöztem Csoncsiékhoz.)

Másnap reggel. Megyünk Monte Carlóba! Már a buszon elkezdtem félni, hogy miket fogok látni, mert Gyöngyi nagyon dicsérte ezt a várost. Elképzeltem egy lerobbant települést, amiben a Casino egy fabódé, és a hercegi palota pedig egy pályaudvar-szerű épület, ahova mindenki csövezni jár. Csalódnom kellett, most az egyszer Gyöngynek volt igaza (sajnos csak ez egyszer!).

Monte Carlo nagyon szép volt. Gyönyörű panoráma, szép házak, csendes autók, szép motorok. A csendesség egyébként a turistákon kívül mindenre igaz volt.

S lőn a következő nap. Éljen, újra buszozhatunk. (Az igazság az, hogy a buszozást e hat nap alatt nagyon meguntam.) Menton. Újabb rémképek, ugyanis Gyöngyi újra sok jót mesélt. (Ezt tudom demonstrálni is: Azt mondta, hogy itt, a tengerparton nem lesznek kagylók. Ahogy egy csöpp szabadidőnk lett, futottunk a partra kagylóhalászni. Bő fogásunk volt aznap.)

A városkának szép piaca van, mindenféle egzotikus dolgot árulnak ott. A kikötő is tetszett a világítótoronnyal és a sok-sok, szebbnél szebb hajóval. A francia Riviéra legmelegebb városa nem kényeztetett el bennünket jó idővel. Délután leszállt a köd és eleredt az eső, éppen akkor, mikor Gyöngyi fölvitt minket a város legmagasabb pontjára, ahonnan mindent lehetett (volna) látni - a temetőbe.

Vasárnap. Nizza. Franciaország harmadik, a Riviéra első legnagyobb városa. Igaz, itt is találkoztunk sok pálmával és narancsfával, de az nem lombozott le minket, hanem megint az időjárás. Ezen a napon forróság gyötört bennünket. (Árnyékban 17, fényben, buszon 80 fok volt...)

A szép parkok, a tiszta levegő varázslatos hatással volt rám, de sajnos a meditálásból Gyöngyi állandóan zengő, irritáló hangja mindig kizökkentett.

Nizza gyönyörű város, csak ezt lentről nem lehet eléggé látni, így hát megmásztuk az egyik csúcsot. Aztán fürödtünk a tengerben (már csak Csoncsi bácsi kedvéért is). Borzasztóan jó érzés volt a "vízek vízében" megmártózni. Néhány másodpercet töltöttem csak a tengerben, de úgy éreztem magam, mintha mozognék a mozgában. "Mobil a Mobil." Csodálatos kristálytiszta víz, azúrkék szín, egzotikus hatások, és ez rám, "víziemberre" különösen hatott.

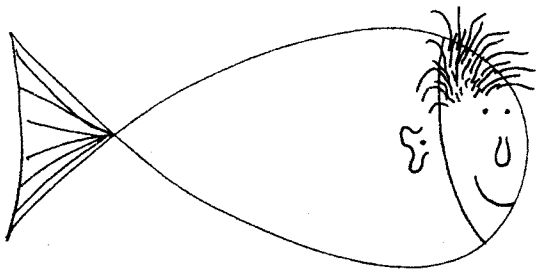

A hétfő egyik pozitívuma, hogy nem volt ébresztő. (mert egyébként hétkor keltünk.) A csomagolás és a pihenés napja volt ez, amit vagy jól vagy rosszul kihasználtunk.

Házigazdánk (Gyöngyivel ellentétben) csodálatos ember volt, és Varekkel, a kutyájával igen szimpatikusnak találtam őket. Bár az a büdös dög (a kutya) igen-igen válogatott.

A búcsúest szintén jól sikerült, így viszonylag kellemes hangulatban indultunk hazafelé, ami azonnal elszállt, amikor Olaszországban belekerültünk az első közlekedési dugóba (háromnegyed óránkat vett el az egyhelyben toporgás).

Végül is barnán, piszkosan, álmosan, fényképekkel teli érkeztünk haza, ami nekem - és még jónéhány embernek a csoportból - nagy megkönnyebbülést, de nagy szomorúságot is jelentett.

1993. április 16.

Ehleiter Tamás in the MP

Ez itt csak két vélemény a huszonháromból. A harmadik (negyedik, ötödik ...) látható lesz a KPTV híradó legközelebbi tudósításában, ahol a Frankhonban járt operatőrök és szinkronkészítők egészítik ki a fenti beszámolókat.

Én, a huszonharmadik szűkszavú összefoglalással vagy inkább kívánsággal zárom ezt a kétoldalt: soha rosszabb kirándulást, soha csúnyább tájakat, soha kényelmetlenebb körülményeket és nem utolsósorban soha rosszabb politechnikumi útitársakat!

a szerk.

EZ IS, AZ IS

Szülinapom

Éltem. Mennyit? Tizenhatot. Sokat, s mégis keveset, bár minden viszonylagos.

Csörgöl Ákos - MP -

Életkép

Kinézek az ablakon. Látom, hogy tavasz van. Hajtásokat hoznak a fák, csiripelnek a madarak, a kutya is felszabadultan ugrál. A ruhákat lengeti a tavaszi szél a kötélen, és reggel egy kicsit még a nap is kisütött.

Kár, hogy esik a hó...

??

Koldustrükk

Január táján a Szent István körúton egy koldusba botlottam (sajnos ez manapság nem ritka dolog). Egy tíz év körüli kislány ült a földön. Kész megfázás volt még ránézni is. Lábai, melyeken csak zokni volt, elég furcsa szögben álltak.
A történetnek itt vége is lehetne, ha néhány nap múltán a város egy másik pontján nem találkoztunk volna ismét. A bökkenő csak az, hogy időközben a gyermek csizmát kapott, és csodák csodájára a lábai "rendesen" álltak.
És hogy mi ebben a trükk? A kislány kezében most egy fehér bot volt.

Demmer Judit - MP -

Művészet

Néha elmegyek egy-egy avantgarde festő kiállítására.
Nemrégiben egy galériában láttam egy képet, amin egy sárgászöld plecsnin néhány fekete összevissza vonal és egy-két piros krikszkraksz volt. A felirat szerint a festmény egy "Női akt"-ot ábrázolt.

Na nem mondom, jó nő...

??

A fizika törvénye

Budapesten néhány hete bocsájtották a köz használatára az új típusú buszokat. Eme járművek légszennyezése igen kis mértékű, és az utastér felépítése is megváltozott. A bőrüléseket szinte fotel kényelmességű plüssbevonatúakra cserélték; s jóval több lett az állóhelyek száma is.
Végül is csak egy aprócska hibát találtam: nincsenek fogantyúk a buszon. Tehát két lehetőség van: vagy bízom embertársaim jóindulatában, ami annyit jelent, hogy belecsimpaszkodom a mellettem állóba, vagy nagy tömeg esetén a fizika törvényére támaszkodom: s bízom a tömeg összetartó erejében.

Demmer Judit - MP -

Police Shop

Márciusban megnyílt Budapesten az első Police Shop. Az ORFK által üzemeltetett helyiségben többek között bemutatják a különféle biztonságtechnikai berendezéseket is. A kérdés csak az, hogy kik lesznek az érdeklődők. Azok, akikért vagy akik ellen létrehozták ezt a szolgáltatást?

Demmer Judit - MP -

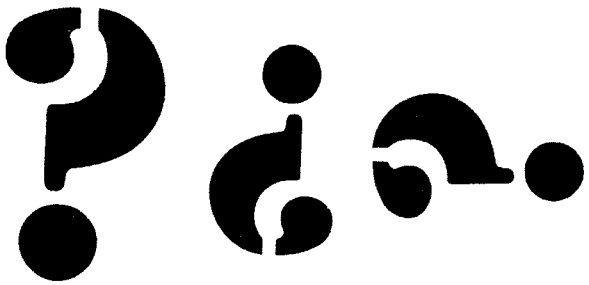

Kétség

Van a tévében egy műsor. Nem tudom így hirtelen, mi a címe, de az van a főcím alá írva, hogy "Számítástechnika kezdőknek".
Egyszer vettem a fáradságot, és megnéztem. Alig értettem meg belőle valamit.

Úristen! Majd' két év iskolai gyakorlat után ennyire kezdő lennék?

??

AJÁNLÓ OLDAL

Mottó: Az okosság és a politika ritkán haladnak egy úton.
Stefan Zweig

... A 22-es csapdája... - mit is mondhatna ez a cím nekem, aki még az irodalom töredékét sem ismerem...
Aztán elkezdtem olvasni. Az eleje unalmas... Nem a szokásos, nem a pörgő.
Kezdek átszellemülni. A könyv tűzbe hoz...

Háború. Második és világméretű. Amerikai katonák. Morál. A háború értelmetlen. Bizonyos fokú anarchia uralkodik a században.
Yossarian a szítója. Ez a normális, kicsit üldözési mániás bombázótiszt rájön az értelmetlenségre. A bevetések folyamatosan emelkedő száma őrületbe kergeti az embereket.
A katonák közül mindenki külön egyéniség. A saját tücskével, bogarával.
Egyben azonban majdnem mindenki megegyezik: utálják a háborút.
Az ezredes nagyon ideges emiatt. Tábornok akar lenni, de ez presztízsveszteség.
Hazaküldjük. De nem lehet.

OTT A 22-ES CSAPDÁJA.

Ha nem akarsz hazamenni, őrült vagy, le lehet szerelni.
Ha le lehet szerelni, haza akarsz menni.
Ha haza akarsz menni, nem vagy őrült, maradnod kell.
Ha haza akarsz menni, akkor krízishelyzetben saját életedre gondolsz, tehát nem vagy őrült.
Dezertálás lehetetlen, elkapnak, hadbíróság elé állítanak, kivégzés.
Az ördögi kör bezárult.

Az értelmetlen, kis dolgokon való összeveszések is mutatják a felfordult helyzetet, a nem normális állapotot.
A bajtársak fogyatkoznak, mint a legyek.

Ez a könyv nem a szuperhősökről szól, hanem az egészről, az emberi természetről, a gyávákról, normálisokról. Mert mindenkiben él az élni akarás vágya - mindennél erősebben.

Bolyki Dani - KáOsz -

KEN KESEY
SZÁLL A KAKUKK FÉSZKÉRE

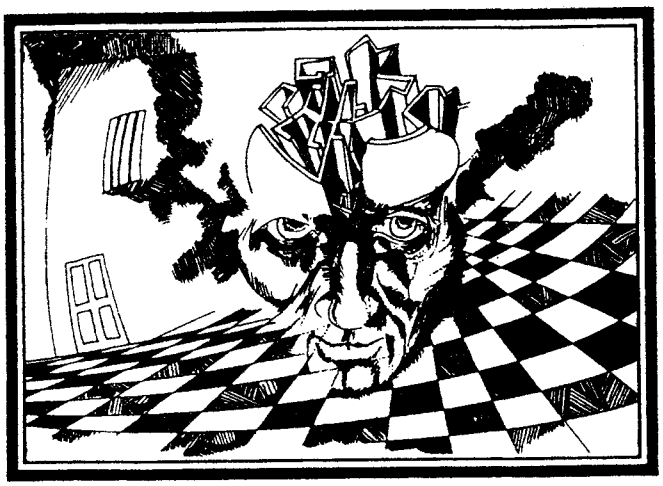

Ez a könyv a félig indián származású szerző egyetlen sikere. Lehet, hogy véletlen, de szerintem észlelhető egy kevés propagandizmus a műben: ugyanis a - szimpatikusan beállított - narrátor szerepét ugyancsak egy félvér illető játssza (és ez 1962-ben nem elhanyagolható). A narrátor szinte már főszereplő a könyvben (csak kevés olyan mű akad, ahol ez a személy jelen van a történetben). A legérdekesebb az, hogy szinte beleláthatunk a vele beszélgetők fejébe.

Nagyon finom kidolgozási részletnek tartom, hogy az indián nem szólal meg a könyvben. Ő - Pete - a kedvenc szereplőm. Csodálatos, hogy anélkül olvashatunk a gondolataiban, hogy közben egyszer is mondaná az író: "Pete ekkor erre vagy arra gondolt." Én személy szerint örültem volna neki, ha visszatérő elemet kreál belőle Kesey.

A többi szereplő is úgy van kidolgozva, hogy magunk elé tudjuk idézni az arcukat vagy a cselekedeteiket. Például ha a Főnéniről esik szó, akkor érezni lehet, hogy szinte villódzik a pedánsság körülötte. Ezt - úgy vélem - a szóhasználattal érte el az író.

Mindamellett, hogy a történet egy kórházban játszódik, nem hiszem, hogy a kórházi regények műfajába tartozna. Egy olyan emberi kapcsolattípust ismerhet meg az olvasó, mellyel a normál körülmények között nem találkozhatna. Ez egy olyan dolog, mely úgy tartja össze az embereket, hogy közben mindenki kitaszított...

Nincsenek beszélgető párok, senki sem segít az ágyból kieső idültnek. Ha netán mégis kialakulnának ilyen kapcsolatok, akkor csakis a gonosz oldalon, a feketék között. Ráadásul még így, hárman sem képesek elbírni a "magára hagyott" emberekkel (ld. hiába üti meg a fekete a narrátort, ő nagyobb csapást mér azzal a felügyelőre, hogy titkolhat előle valamit). Azt hiszem, a Száll a kakukk fészkére jó mű, mely bár élettapasztalatokkal nem látja el az olvasót, de kellemesen elgondolkoztatja azon, hogy vajon tényleg bolond-e az, akit annak tartunk.

Matejka István Márton - KáOsz -

xxx

A helyszín egy elmegyógyintézet. Nem börtön, elmegyógyintézet. A félelmet harapni lehet a bentlakók, rabok között.

A 20. század második felében járunk, az oly tökéletes Amerikában. Az épületben belül is minden tökéletes. Túl tökéletes.

A betegeket többféleképpen kezelik: létezik elektrosokk-terápia, agyonnyugtatózás, és végső esetben a tudomány csúcsa, a homloklebeny-operáció, a lobotómia. Ez a kis műtét megfosztja minden értelmes emberi tulajdonságától az alanyát. De az efféle problémák nem zavarják a diliház működését. Az intézmény kiérdemelte és megkapta az "Elismerésül annak az osztálynak, amely a legkevesebb személyzettel működik" című réztáblát.

Az egész működtetője a látszólag jó tulajdonságokkal rendelkező, de belül aljas, kétszínű Főnéni. Ő az úr élet és halál fölött. Kezében tartja az egész osztályt.

Az emberek élnek, tengenek a maguk kis beszűkültségében. Vannak köztük tényleg betegek, de vannak teljesen normális, csak ideggyenge férfiak.

A leggyakrabban alkalmazott módszer az agyonnyugtatózás. Az emberek szinte egész nap delirium tremensben vannak látomásokkal, tehetetlenséggel.

Az egész rendet felborítja egy újonnan érkezett beteg: McMurphy. Az életerős, tettrekész elítélt nem nyugszik bele a tespedésbe, felrázza a többieket is. Nem tartja magát a szabályzathoz: reggel "fakultatívan" megy fogat mosni, hangosan énekel, él, mint egy normális, független ember. Így válik a Főnéni legfőbb ellenségévé.
McMurphy egyébként rendkívül agresszív, azt lehet mondani, primitív, de normális. Bomlasztó hatása abban merül ki, hogy eleinte provokatívan viselkedik, később eltávozást szervez. A végső csapást azzal méri maga ellen, hogy bulit rendez, majd megveri a Főnénit. Más attrocitás is történik, megvernek két fekete ápolót.
Míg McMurphy hitet önt mindenkibe, ő maga kiég.
A Főnéni meggyalázása után megoperálják, meghal, megszűnik létezni mint eszménykép, és elmúlik fizikai valójában is.

A könyv elmesélője az indián Bromden, aki üldözési mániában szenved. Szándékosan süketnémának tetteti magát, ezzel kicselezve a feketéket. Bromden - a leírás szerint - két méter fölötti, hit- és reményvesztett jámbor ember. McMurphynek azonban sikerül újra életet lehelnie belé. Újra közösségi lény válik belőle.
Ő meséli el az egész történetet. Idültként ismerhetjük meg, hevenyként búcsúzhatunk el tőle. A történet kezdetén rémálmai vannak, állandó benarkózottságban él, amely tagjait leragasztja, agyát tisztán hagyja. Mozdulni nem bír, mégis tisztán gondolkodik. Szörnyen írja le ezt az állapotot.

Ez a könyv nem kórházi regény. Ez a könyv az emberi másság el nem tűréséről, nem tolerálásáról szól. Nekem tetszett.

Bolyki Dani - KáOsz -

xxx

...A téma, amit az író feldolgoz, érdekes... McMurphy (a főhős) véleménye, ha pusztán a materiális világot nézzük, alapvetően igaz: vannak az emberek között "nyulak", vagyis elnyomottak, kizsákmányoltak, alárendeltek, s vannak "farkasok", az elnyomók, kizsákmányolók, alárendelők. Ez az abszolút, a társadalmak kialakulása óta jelenlevő hierarchia. De ez nem igaz a szellemi világra, a gondolatszabadságra. Szellemileg, eszmeileg minden ember szabad, ha felismeri ennek lehetőségét. Bizonyos fokú - nemcsak könyvekből összeszedhető, hanem az életben megszerezhető - műveltség persze szükségeltetik. Ez végül is érzékenység, fogékonyság kérdése. /Orwell ezzel játszik az 1984 című könyvében (gondolatrendőrség...)./ McMurphy is ezért szabad, mert kellő cinizmussal, alapvető "vadsággal" rendelkezik.

Miklós Anna - KáOsz -

xxx

McMurphy szabadsága lényéből, egyéniségéből adódik. A bezártság, az egyhangú élet elleni küzdelme vezeti a fegyintézetből az elmegyógyintézetbe is. Nem számol azonban azzal, hogy itt nemcsak a test, hanem a lélek szabadsága elleni harccal is szembetalálja magát. Szabadsága azonban áthatja, megdelejezi a még tenni tudó és akaró - eddig sorsukat belenyugvással tűrő - embertársait. Számára nem jön el a szabadság, de szelleme tovább él, és erősíti másokban a szabadság utáni vágyat.
A regény szereplői besorolhatók a nyulak (ápoltak, doki) és a farkasok (Főnéni, ápolók) csoportjába. A nyulakból azonban a megfelelő "katalizátor" segítségével elővarázsolható a mélyen szunnyadó farkas. Farkassá változtatja az embert a sorozatos apró megaláztatás, s ha kilátástalan helyzetéből nem lát más módot a szabadulásra.
Elrettentőnek találtam az elmeosztály elmeállapotát. A légkör, a betegekkel való bánásmód, a Főnéni személye, a doki tehetetlensége mind-mind visszataszítónak tűntek.
Végig drukkoltam McMurphynek, hogy sikerüljön legyőznie a Főnénit, s újra szabad lehessen. Vele együtt akartam, hogy az ápoltak kibillenjenek az egyhangú belenyugvásból, a tengődésből. Bár sajnáltam, mégis örültem "végső szabadulásának".
A Főnök személyén keresztül egy őrült-tiszta elme állapotát, állapotváltozását éltem át. A lapuló nyúlból előbb félénk farkas, de farkas vált, s végül a probléma logikus megoldását választotta. Becsültem bátorságáért - mert bátorság volt farkasként "megmenteni" McMurphyt -, hiszen így megvédte őt a "példa" szerepkörétől. Jól érzett rá arra, hogy társa ezt a szerepkört utálta volna legjobban.
Újra megnyíló értelmes érzelmei vezetik a gyökereihez, indián faluja felé, a vízeséshez. Drukkolok neki, hogy sikerüljön újra magára találnia.

Debreceni Klára - KáOsz -

McMURPHY a Fônéni szemével

Megőrülök, esküszöm, megőrülök. Már megint szórakozik velem. Én megmondtam, hogy nem szabad kimutatnom a dühömet. Borzalom. Ma is kitörte az üveget. De hogy merte ezt tenni? Azt mondja, nem szabad kimutatnom a dühömet. Borzalom. Ma is hogy olyan tiszta volt, hogy nem látta. Pedig pont teg- nap nem mosták le. El kell érnem, hogy elektrosokk- teráplára küldhessem. Aha, majd holnap a gyűlésen. Úgyis kitalál valamit, amivel megzavar minket. Ki kell dolgoznom a "hadiltervemet", mert a végén még én is idült leszek. Nem ezt nem szabad hagyni. Inkább most felhagyok a naplóírással, és elmegyek kitalá lok valamit az őrült Mac ellen...

Kósa Judit - KáOsz -

Ez a McMurphy egyszerűen borzalmas! Ezzel a fegyelmezetlenséggel teljesen bomlasztja a társaságot. Egy szép nap még képesek és ellenem for- dulnak. Egyre nehezebben őrzöm meg a hidegvérem. Az uralmat kezdem elveszteni. Hova jutunk így?! Ez az ember még képes és átveszi az irányítást. Kénytelen vagyok engedni neki, talán így valamenynyire meg- nyugszik, és nem fog mindent egyszerre akarni. A leg- jobb az lenne, ha elkövetne valami hibát, és föl lehetne vinni a zártosztályra. Valamivel ki kéne borítani. Azt hiszem, most végre emberemre találtam. Neki is, úgy mint nekem, kötélből vannak az idegei. Hatalmas ön- uralma van. És jól tud bánni - a lazaságával - az embe- rekkel. A lazasága az, ami erőt ad a többieknek, hogy kövessék. Ezt kéne letörni. De hogy? Valami hibát! Csak valami kis hibát kövessen el!

Akkor meg tudom fogni...

Török Lívia - KáOsz -

Idejön ez a borzalmas ember,
és felborítja az én sokévi munkámat.
Mit énekelget itt és befolyásolja a betegeket?
Sajnos ő teljesen normális és átlát rajtam, de nem baj, mert ezt a játszmát úgyis én nyerem. Megkeserüli még, hogy itt meg akarja változtatni a házirendet, és üzletel- get a betegekkel. Bevallom, néha nagyon fel tud húzni. Most is jön velem szembe, énekelget és megkérdi, hogy mekkora a mellbőségem. Istenem, hogy szét szeretném rúgni a mogyoróit. Nem engem nem fogsz megtörni! Ugyanúgy mosolygok tovább, mint eddig tettem, bár nehezemre esik. Remélem, a betegek nem vették észre, hogy kezd kiborítani. De a vége úgyis az lesz, hogy egy idegbajos őrültet csinálok belőle. A rezegtetőn már vé- gigment, de amilyen erős, sajnos nem használt neki. Még nem tudja, hogy mi előtt áll. Ha elvégeztetem raj- ta a logotópiát, nem marad belőle ép ember.
Vigyorogjál csak, aranyom, vigyorogjál, majd találkozunk a műtét után, akkor majd eldől, ki az erősebb...

Szakács Melinda - KáOsz -

FŐNÉNI

McMurphy szemével

Mit akar tőlünk ez a bögyös cafka?! Úgy járkál föl s alá, mintha a tulajdona lennénk. Az ilyet időben kell takarékra tenni, még mielőtt késő lesz. Rendkívül jól uralkodik a puhányok fölött, megfélemlíti, megszégyeníti őket, de velem ez nem fog menni. Ha legalább egy kis bátorság lenne ebben a "csapat-ban", nem kéne holmi "házirend" szerint élniük. Na nem baj, majd én helyrerázom a társaságot. Egy kis szórakozás többet ér, mint a Főnéni többéves terápiának nevezett micsodája. Már jön is kis kosarával - Piroskának álcázva, és mereszti rám gyilkos szemeit. Meg kell próbálnom mosolyogni: "Szép jóreggelt kívánok!" Visszavicsorít és végre kinyitja a fogkrémes szekrényt. Meglátja a kijövő többieket, és széles mosollyal köszönti őket. Álmosoly természetesen, de jól csinálja, a franc essen belé. Ki kell eszelnem valamit a mai gyűlésre, az talán jobb kedvre derít.

Zsebesi Ákos - KáOsz -

Úristen, a Főnéni! Szerintem nem teljesen stabil. Úgy is mondhatnám, hogy egy hülye szadista. Ráadásul azt képzeli magáról, hogy ő az Atyaúristen. Na de majd én jól kitolok vele, és majd a többieket is fellázítom. Elvégre nem hülyék ezek, csak teljesen be vannak tojva, hogy enyhén fogalmazzak. Egy szó mint száz, én majd megmutatom ennek a dagadt malacnak, sőt ha még sokat merészel szórakozni velem vagy a többiekkel, egyszer még elkapom, és nagyon póruljár. Akkor aztán nem hinném, hogy nyolc napon belül felépülne.

A hülye hájpaca!

Aubel Levente - KáOsz -

Vajon hol kezdődik a bolond?

Ha a könyv tartalmát egy mondatban kellene megfogalmaznom, ez lenne az első, ami eszembe jutna. A történetben keverednek a fogalmak. Néha nem lehet tudni, hogy a betegek vagy az orvosok közül ki az őrültebb. E gondolat magyarázataként mondhatnánk, hogy a Politechnikum rendszere egy másik iskolában nem aratna sikert, biztosan sokan őrültnek tartanák. Ez fordítva is él, ha kötelezővé tennék az órára járást, a dolgozatírást, azt mi tartanánk felettébb furcsának.

Ken Kesey erre másik példát mondott. Regényében az ápoltak és ápolók közösségén keresztül ábrázolja a "normális" társadalomban is jelen levő kiszolgáltatottság, tehetetlenség viszonyait.
Vajon az elnyomottak a bolondok?

A regényben minden ember egy kijelölt szerepet játszik. McMurphy például a megváltó az ápoltak számára, hiszen szembeszáll a Főnénivel, akinek minden szavát teljesítették idáig a "nyulak". McMurphy számára furcsa az osztályon uralkodó rendszer, változtatni akar rajta.

"Mi lennél inkább? Homo eustakakiki vagy Gyugyu?" - teszi fel a kérdést Sánta Ferenc az Ötödik pecsét című művében.
Kimondva-kimondatlanul Ken Kesey is ezt kérdezi. Vajon erkölcsileg ki van előrébb, ápoló vagy ápolt?

Egy regény annál jobb, minél több értelmezési lehetősége van. Egy katona vagy egy román biztosan másképp értelmezi a regényt, mint én, vagy aki nem élt meg ehhez hasonló élményeket (elnyomás - megaláztatás).
Az író avval is érdekesebbé teszi a könyvet, hogy egyes szám első személyben (az indián személyében) írja le az eseményeket, azt, hogy a menthetetlen emberroncsoktól az "idülteken" át a meggyógyítható betegeknek mi minden megaláztatást kell kiállniuk tehetetlenségük miatt.

Az az igazság, hogy engem a könyv még nem győzött meg arról teljesen, hogy ápolók olyan rosszak, így nem is tudnék dönteni, mi lennék inkább...
Napjainkban sajnos érvényét veszti a két választási lehetőség, hiszen többen pszichésen betegek az országban, mint ahányan tudják magukról.

Minden negyedik felnőtt pszichés beteg

Sokan titkolják, és kevés a gyógyító szakember

(Munkatársunktól)

Magyarországon minden negyedik felnőtt szenved pszichés betegségektől, melyek pontosan meghatározhatók és többnyire sikeresen gyógyíthatók - tudtuk meg dr. Rihmer Zoltántól, az Országos Ideg- és Elmegyógyászati Intézet osztályvezető főorvosától.

E betegségek aránya alig különbözik a fejlettebb országoktól, a gyógyításukra szánt anyagiak és figyelem szempontjából azonban jóval elmaradunk az európai színvonaltól. Míg a Magyarországnál kisebb Hollandiában 3500 pszichiáter dolgozik, nálunk alig több mint nyolcszáz szakember működik e területen.

Az Egyesült Államokban az egészségügyi költségvetés egyötöde jut a pszichiátriára (kétszer annyi, mint keringési betegségekre, négyszerese a daganatosakra szántnak), míg hazánkban alig egy-két százalék.

Jelentős a lemaradás az egészségügyi felvilágosításban, sokan nem jutnak el orvoshoz, főként a depressziós betegek, s többek közt emiatt is magas az öngyilkossági arány. Kedvező viszont, hogy a legutóbbi években már valamennyi hatékony gyógyszerhez hozzá lehet jutni.

A főorvos tájékoztatása szerint minden századik felnőtt skizofrén Magyarországon, s százból tizenöt életében legalább egyszer súlyos depresszión is átesik (közülük tízen ismétlődően, két-három évente szenvednek e betegségtől). Mindezeken túl a lakosság 2-2,5 százaléka - legalább kétszázezer ember - pánikbeteg, ennél is többen kényszerbetegségek és 3-400 ezren ún. generalizált betegségek (tartósan feszült állapot, vegetatív következmények stb.) rabjai.

Ha mindehhez hozzászámítjuk még az alkoholbetegek félmilliós táborát, nem tekinthető véletlennek és pusztán a munkanélküliség előli menekülésből eredőnek, hogy az elme- és pszichés betegségek miatt rokkantak száma erősen nő.

Biztos vagyok benne, hogy húsz év múlva megváltozna a véleményem erről a regényről, talán kevésbé, talán jobban tetszene, mint most.
A könyv vége ragadt meg bennem legjobban, nem csak azért, mert azt olvastam utoljára, hanem a miatt a tény miatt, hogy az emberi humánum (az indián részéről) egy gyilkosságban nyilvánul meg, s ezt az ápoltak együttérzésnek, az ápolók gaztettnek minősítik.

Húsz év múlva újra elolvasom...
Addig is körülnézek az osztályban...

Szirmai Marci - KáOsz -

A regény olvasása közben...

Mi volt a szubjektív érzésed a könyv olvasása közben?

A regény olvasása közben többször félreérthető helyzetek adódtak, zavart keltő utalások eltérítették a figyelmemet, és ha egyetlen oldalon keresztül nem összpontosítottam a témára, akkor érthetetlenné vált. A Főnök kényszerképzeteiről - mikor meséli azokat - nem lehetett tudni, hogy a valóságban történnek-e, vagy a képzelet szüleményei.
Bennem a könyv ugyan zavart keltett, de mégis tetszett különlegessége miatt.

McMurphy bekerül az intézetbe: "Ti mind nyulak vagytok!" Az emberiség nyulakból és farkasokból áll. - Igaz-e ez az állítás?

Hogy az emberiség nyulakból és farkasokból áll, az nem igaz. Vannak emberek, akik kiállnak a saját igazuk mellett, szembeszállnak az "elnyomókkal", de nem birtokolják sorstársaik felett a hatalmat, és nem hatalmasodik el rajtuk a csordaösztön.
McMurphy nem ilyen, ő farkas, falkavezető, irányító személy; a többieket buzdítja, fogadásokat köt, összetartó és vezető személyiségként szerepel. Szembeszáll a feketékkel, a főnővérrel, de végül legyőzik mint önálló személyiséget.
A nyulak pedig azok az emberek, akik ugyan lehet, hogy farkasok voltak, de nem tudtak kitartóan harcolni, gyengék voltak, legyőzték őket, és így nyúllá váltak. Nyúllá, akinek semmi sem fontos, aki csak ül, részt vesz a gyűléseken, meghúzza magát és lapít.
Ezek a nyulak, de farkasok voltak; márpedig a farkasokból nem lesz nyúl. És ha körülnézünk, nem csak ezt a kétfajta embert látjuk magunk körül.

Miből származik McMurphy szabadsága?

McMurphy "öregkorában" kerül az intézetbe, ismeri a külvilágot, nagyvilági életet élt, a maga ura volt, kártyázott, pénzt szerzett. Ezzel szemben amikor bekerült az intézetbe, megszorították, megfogták, és egy kitaposott útra kényszerítették csapongó életét. így nem tudott élni, képtelen volt rá, lázadt, kereste a kibúvót, de amikor megtalálta, akkor sikerült legyőzni.

Kozári István - KáOsz -

Miről ismerszik fel...

AZ ELSŐS DIÁK?

Meg van sértve, mert nagy nyolcadikosból előléptették kis elsőssé. Kifogástalanul betartja a házirendet /tisztelet(?) a kivételnek/, próbál tanulni, de a "még nem szoktam bele az új környezetbe" címszó alatt nem tud.

A MÁSODIKOS DIÁK?

Lenézi az elsősöket, mert ő a legidősebb (idén) az iskolában. Az ötödévesek nem léteznek a szemében úgy, mint magasabbrendű egyedek. legfőbb gondjai, hogy:

átcsússzon valahogy a kisérettségin,
kitől tud legalább egy szál cigit lenyúlni,
mit vegyen fel szombat este,
kit kivel tegyen féltékennyé:
Jóskát Gyurkával vagy Pistát Gazsival?

A LEENDŐ HARMADIKOS DIÁK?

Olyan könnyű legalább egyet találni, mint tűt a szénakazalban. Legfeltűnőbb ismertetőjele: "K... nagy mákom volt a kisérettségin"-tábla lóg a nyakában. Mélységesen megveti volt osztálytársait, akik tőle egy évvel lejjebb, de szellemileg legalább tízzel alatta vannak, és magántanulóként tengetik nyomorúságos életüket.

A LEENDŐ NEGYEDIKES DIÁK?

Mindenkit lenéz, ő az igazi úr az iskolában (legalább is azt hiszi). Veri a mellét, hogy ő már mekkora. Rájön, hogy a negyedik nem is olyan érdekes. A vizsgákon szokásos vagy rosszabb teljesítményt nyújt, és elvetemülten puskázik. Az érettségire magolja a tételeket, de a nagy esemény előtt két héttel férjhez megy/megnősül, és példásan ellátott házastársi kötelességei mellett elfelejt elmenni az érettségire.

Ezek lennénk mi?

BB - FH -

Az 1993/94-es tanév első osztályosainak névsora már megjelent a POLIGRÁF 9. számában. Most táguljon tovább horizontunk! Jövendőbeli élettársaink - a Politechnikumnak címzett - leveleiből valók az alábbi részletek:

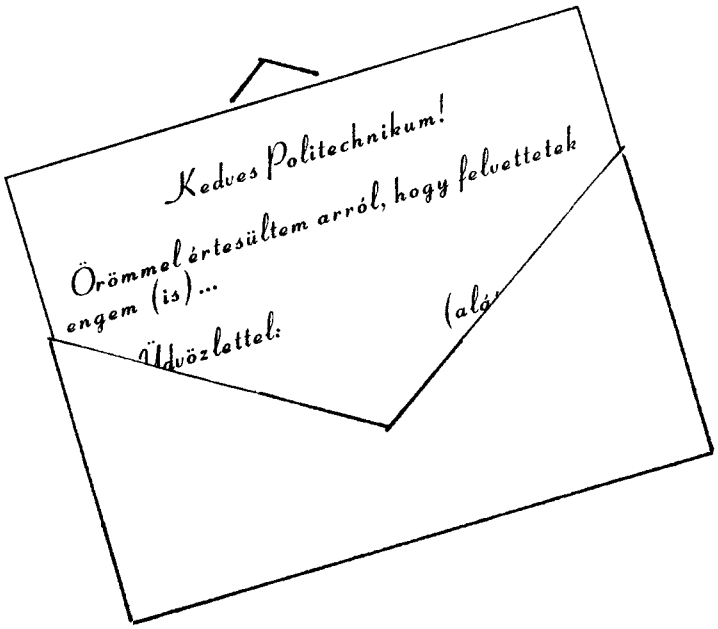

Tisztelt Pedagógusközösség!

...Hogyha bármilyen levél érkezne az általános iskolámból, hogy én nem ide jelentkezem továbbtanulni, kérem, ne vegyék figyelembe azt. Az osztályfőnököm nem ebbe az iskolába szeretne beiskoláztatni, hanem oda, ahol ő tanult. Én meg ide szeretnék járni! Ez volt az egyetlen vágyam!
Előre is köszönöm!

Viszontlátásra:

(aláírás)

Tisztelt Pedagógusközösség!

Nagyon örülök, hogy felvételt nyertem a Közgazdasági Politechnikumba, és örülök, hogy én választhatom ki azt a nyelvet, amelyet jövőre tanulni szeretnék. Élve ezzel a lehetőséggel a haladó angolt választom.
"A Pedagógusközösség feltehetné a kérdést, hogy miért éppen a haladó angolt választom. De nem teszi, ezért én kérdés nélkül is megválaszolom. Jómagam immáron hat éve tanulom, sőt elég magas fokon bírom is az angolt. Ellentétben például a franciával. Franciául mindössze egyetlen kifejezést ismerek, azt hogy: Exuse me!. de az is angolul van."

(Holló Színház után szabadon - angol humor)

...

Köszönettel és tisztelettel:

(aláírás)

Tisztelt Pedagógusközösség!

...Kérem, hogy első nyelvként az angol nyelv tanulását szíveskedjenek lehetővé tenni számomra, mivel eddig is ezt tanultam. Nagyon fontos lenne a latin nyelv ismerete is, ezért kérem - ha mód nyílik rá - tegyék lehetővé, hogy a nyelvi laborban ezzel is foglalkozhassam...

Köszönettel és tisztelettel:

(aláírás)

Kedves Pedagógusok!
(Elnézést a személytelen megszólításért)

Nagyon sok mindent tudnék írni, de tudom, hogy nincs idő a rengeteg levél közt pont az enyémre. Így hát belecsapok.
Nem írom, hogy boldog vagyok, amiért fölvettek, mert az nem jó kifejezés, annál sokkal többet érzek...
...a viszontlátás örömeig csak ennyi:

(aláírás)

A második évfolyam is ír. Igaz, hogy a kommunikációóra keretében, de úgy tűnik, közérdekű (!) felvetéseik is vannak. Lássunk néhányat ezek közül:

Tisztelt Pedagógusközösség!

Tisztelettel kérem Önöket, hogy amennyiben lehetséges, tárgyalják újra a Politechnikum pótvizsgarendszerét, és legalább a "buktatósabb" tantárgyakból iktassanak be egy plusz pótvizsgát. A "buktatósabb" tantárgyak alatt a következőket értem: nyelv, matematika, természetismeret és az I. évfolyamon a gépírás.
Igyekezetüket előre is köszönöm:

Olejnyik Attila, MP-s diák

Tisztelt Tantestület!

A napjainkban egyre inkább előforduló forgalmi dugók a diákok késését okozhatják. Ennek a problémának a megoldása érdekében nyújtom be javaslatomat.
Minden diák részére utaljanak ki egy személygépkocsit egy gépkocsivezetővel együtt, hogy reggelente a diákot a ház előtt várja, és időben az iskolába szállítsa. Tanítás után ugyanez a gépkocsi a diákot hazaviszi. (Egy háztömbben lakó tanulók esetén a gépkocsit két gyermek is igénybe veheti.)
Megjegyzem még, hogy a diákok általános idegállapotára az általam javasolt megoldás igen pozitív hatást gyakorolna.
Kérem válaszukat május 1-ig a címemre megküldeni szíveskedjenek.

Köszönettel: **Solymosy Réka** - FH

Tisztelt Pedagógusközösség!

Fiam kérését tolmácsolva tisztelettel fordulok Önökhöz. A gyermek a kommunikáció nevű tantárgyból elért kimagasló teljesítményéért felmentését kéri a negyedik negyedben.
Kérem az iskola tanárait, hogy figyelembe vegye az Oktatásügyi Minisztériumban dolgozó, magas funkciót betöltő szülők hatás- és jogkörét, beszélgessenek el Bágyi László illetékes tanárral az általam fent említett kérésről.
Bízom mind az ő, mind az intézményben dolgozók józan ítéllőképességében.
Előre is hálás köszönettel s mély tisztelettel:

Adorján Miklós - FH - apja

U.i.: Maradok továbbra is mindenki igaz barátja.

Tisztelt Pedagógusközösség!

Azzal a kéréssel fordulok Önökhöz, hogy az iskola házirendjében módosítani szíveskedjenek az alábbiakat:
A lányoknak kötelező legyen a matrózblúz, a tárd alá érő szoknya viselése és a hosszú haj befonása. A fiúk csak öltönyben, nyakkendőben, vasalt ingben, tiszta cipőben jelenhetnek meg.
Ez a változtatás legalább látszatra megszüntethetné azt a társadalmi és anyagi különbséget, amely néhány diák között nagyon feltűnően látszik és érződik.
Úgy érzem, ez a ruhaviselet sokkal komolyabb képet festene iskolánkról, növelné mind az oktatók, mind az intézmény hírnevét, tekintélyét.
Remélem, elég meggyőzőek voltak az érveim ahhoz, hogy megfontolás tárgyává tegyék módosító indítványomat.
Ennek még egy előnye van: nem lenne probléma az iskolában többé a túljelentkezés.
Köszönettel:

BB - FH -

ARANYKÖPÉSEK

A harmadik vizsgaidőszakban született dolgozatok sem szűkölködtek a vakmerő kijelentésekben, hajmeresztő megfogalmazásokban. Hogy ne csak néhány kiváltságos szaktanár foghassa a hasát a röhögéstől (vagy a fejét a kétségbeeséstől), közzé tétetik néhány gyöngyszem:

Janus Pannonius

- A költő túl korán jött vissza Itáliából, ott már javában forrt a reneszánsz, de itt még alig kezdett csak fortyogni.
- Búcsú Váradtól című verse valódi élmény volt.
- Versének vége csattanóval végződik.

Balassi Bálint

- A költő minden versében élteti őt, hiszen szerelme nem teljesedhetett be.
- Balassi egyik nagy szerelme Anna volt, ha egy versben Júliát olvasunk.
- Balassi érdekházassággal próbálkozik, de ez nem nagyon jön be neki.
- Balassi felveszi a katolikus vallást, majd mikor elhagyja el is dobja magától.
- A Balassi-strófa betűtípusai: aab, ccb, ddb.

Shakespeare: Romeo és Júlia

- A dokumentumok arra vallanak, hogy Shakespeare viszonylag normális, rendes ember volt, józanul iparkodó átlagéletet élt. Nyolc év alatt körülbelül elsajátítja a humanizmus új tudomány alapelemeit. 23 éves korára még mindig semmit nem csinál. Úgy gondolja, ideje valamihez kezdenie. Elhagyja szülővárosát, de nemcsak kétségbeesésében, és nem örökre. Tervei vannak, hogy visszatér. Ő, a közkomédiás behozhatatlan hátránnyal indul.
- Shakespeare darabjai mindig a szereplők be- és kivonulásával kezdődtek és végződtek.
- Romeo és Júlia első találkozásukkor még nem ismerték egymást.
- Júlia a műben 14 éves, és mivel a darab csak öt napig játszódik, fizikailag végig tizennégy éves marad.
- Romeo vakulásig szerelmes volt Rózába, aki ezt nem viszonyozta(!).
- Mikor Júlia megtudja az igazságot Romeo kilétét illetően, rögtön összeesik, mint a túlsütött piskóta.
- A reneszánszban megszületik a természetgyógyászat is, aminek a darabban Lőrinc barát a mestere.
- Romeo kiásta Júliát, majd megmérgezte magát.
- Júlia kap egy olyan altatót Lőrinc baráttól, ami két napig tart.
- A családok viszálykodásának ára halottakat hagyott maga után, főleg a gyermekük élete is megszűnt.

Szöveg-elemzések

- Nyelvileg megterhelőek a mondatok.
- A tájékoztató pontosan kifejezi az ország rosszlétét.
- A beszélő viszonya bizalmas a néppel szemben.
- Tudományos stílusban nem lehet írásjeleket használni.
- Itt az írásjelekkel (pl. felszólító jel) tudja magához csatolni a tömeget.
- Ápolnunk kell minden kapcsolatot a határainkon túlélőkkel.

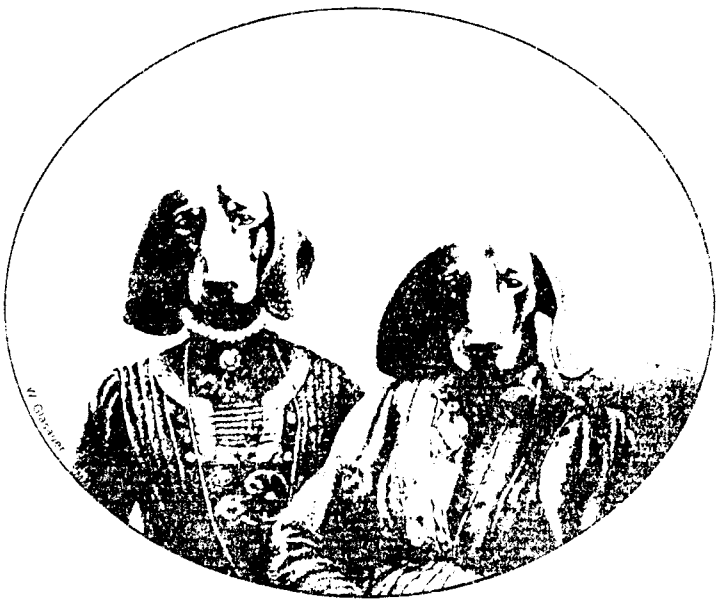

A POLIGRÁF E (KIS HÍJÁN DUPLA) SZÁMA A SENKO KFT. TÁMOGATÁSÁVAL JELENIK MEG.

POLIGRÁF
- A Közgazdasági Politechnikum lapja -
- Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit -
- Felelős kiadó: Horn Gábor -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében -
(Budapest, 1096 Vendel utca 3/b)
- 200 példányban -